LUKU 4 – SMYRNAN SEURAKUNTAJAKSO

(Chapter 4 – The Smyrnaean Church Age)
CAB-04

William Marrion Branham

Esitys seitsemästä seurakuntajaksosta

Luku 4: Smyrnan seurakuntajakso

Ilmestyskirja 2:8-11

Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään:

Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi - sinä olet kuitenkin rikas - ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagooga.

Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.

Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.'

JOHDANTO

Haluaisin palauttaa mieliinne jälleen sen tavan, millä päädyimme eri seurakuntajaksojen sanansaattajien nimiin. Jumala kaikkivaltiudessansa on pitänyt huolen siitä, että Uuden Testamentin seurakunnan historia ei ole kadonnut, aivan kuten Hän piti huolen siitä, että Israelin historia ei katoaisi asettamalla sen Raamattuun ja antamalla sille vahvistuksen tänä päivänä lukuisista kirjakääröistä, saviastioista ja muista tuotteista, jotka arkeologit ovat löytäneet ja tulkinneet. Itseasiassa meillä on jatkuva Raamatun historian selitys ensimmäiseltä sivulta tähän asti. Siten lukemalla historiaa voimme nähdä, kuka mies tai ketkä miehet eri seurakuntajaksoissa olivat lähinnä Jumalan alkuperäistä esikuvaa, apostoli Paavalia. Ne, joita Jumala käytti tuodakseen kansansa takaisin Totuuden Sanaan

olisivat niitä, joita tulee tutkia. Näiden joukosta tulisi löytymään jokaisessa seurakuntajaksossa yksi, joka näkyisi selvimpänä ja läheisimpänä Sanan asettamalle esikuvalle ja voimalle. Tämä tulisi olemaan sanansaattaja. Seurakuntajaksot löydetään myös tutkimalla historiaa. Tarvitsee ainoastaan lukea seurakuntajaksot sellaisena, kuin ne ovat Ilmestyskirjassa, ja kaikki asettuu täydellisesti historiaan, kuten SEN TODELLA TÄYTYYKIN. Koska Jumala oli kertonut seurakuntajaksot etukäteen ja jopa paljastanut niiden olosuhteet, silloin, välttämättä sitä seuraavan historian tulee olla sellainen, kuin Raamattu on sen kuvannut. Se on näin yksinkertaista - mutta niinpä yksinkertaisuus on avain Sanaan. Tämän kaiken kanssa en ole ollut yksinomaan tutkija enkä historijoitsija; olen yrittänyt olla hengellismielinen ja vain Jumalan Hengen ehdottomalla hyväksymisellä olen valinnut ne miehet, jotka olen valinnut. Tämä on totta, ja Jumala tuntee minun sydämeni.

SANANSAATTAJA

Käyttäen Jumalan antamaa ohjetta sanansaattajan valitsemiseksi kullekin jaksolle, me epäröimättä julistamme, että Irenaeus oli Herran tähän asemaan korottama. Hän oli tuon suuren pyhän ja uskon soturin, Polykarpuksen, opetuslapsi. Ja istuessaan tuon suuren miehen jalkojen juuressa hän ilman epäilystäkään oppi kristilliseen elämään liittyvät asiat hänen pyhän elämänsä kautta, sillä Polykarpus oli yksi kaikkien aikojen todella loistavista pyhistä, kun häntä katsellaan moitteettoman elämän valossa. Muistanette oman lukemisenne perusteella, että Polykarpus oli marttyyri. Liian vanhana paetakseen ja liian vilpittömänä salliakseen toisen piilottaa hänet ja sitten kärsiä rangaistus sen johdosta, hän antoi itsensä kuolemaan. Mutta ennenkuin hän kuoli, hän pyysi ja sai luvan rukoilla kaksi tuntia veljiensä puolesta Herrassa, kuvernöörin, vihollistensa ja kiinniottajiensa puolesta. Kuten kaikkien aikojen suuret pyhät, haluten parempaa ylösnousemusta, hän seisoi lujana kieltäytyen kieltämästä Herraansa, kuollen puhtaalla omallatunnolla. Hänet asetettiin roviolle (sitomattomana omasta pyynnöstään) ja tuli sytytettiin. Tuli taipui hänen ruumiistaan kieltäytyen koskettamasta häntä. Silloin hänet lävistettiin miekalla. Kun näin tehtiin, vesi suihkusi hänen kyljestään sammuttaen liekit. Hänen henkensä nähtiin eroavan valkoisen kyyhkysen muodossa, vapautettuna hänen rinnastaan. Kuitenkin huolimatta tästä suuresta todistuksesta, tämä Ilmestyskirjan Johanneksen oppilas ei sotinut

nikolaiittain järjestelmää vastaan, sillä hän itse kallistui organisaatiota kohti, eikä tajunnut, että halu veljesyhteyteen ja siihen, mikä näytti hyvältä suunnitelmalta Jumalan työn vaalimiseksi oli ainoastaan vihollisen juoni.

Irenaeuksen suhteen ei ollut näin. Hän taisteli kaikkia organisaation muotoja vastaan. Myöskin hänen elämäkertansa oli suuressa määrin Pyhän Hengen ilmituomista; ja hän opetti Sanaa epätavallisella selvyydellä ja sen alkuperäisiin määräyksiin perustuvana. Tiedetään, että hänen seurakunnissaan Ranskassa oli Hengen lahjat, sillä pyhät puhuivat kielillä, profetoivat, herättivät kuolleita ja paransivat sairaita uskon rukouksen kautta. Hän näki vaaran minkälaisessa tahansa järjestetyssä veljesyhteydessä vanhinten, pappien jne. keskuudessa. Hän seisoi lujana yhtenäisen, Hengen täyttämän, lahjoja omaavan paikallisen seurakunnan puolesta. Ja Jumala kunnioitti häntä, sillä Jumalan voima tuli julki pyhien keskuudessa.

Hänen ymmärtämyksensä jumaluuden olemuksesta oli myöskin kirkas. Ja koska hän oli Polykarpuksen oppilas, joka puolestaan oli Johanneksen opetuslapsi, voimme olla varmoja siitä, että hänellä oli niin täydellinen opetus tästä aiheesta kuin mahdollista. Teoksessa "Ante Nicene Fathers" osan 1 sivulla 412 meillä on tällainen hänen antamansa lausunto Jumaluudesta. "Kaikki muut ilmaisut, samalla tavoin, ovat yhden ja saman olemuksen arvonimiä: Voiman Herra, Herra, Kaikkien Isä, Kaikkivaltias Jumala, Kaikkein Korkein Luoja, jne. Nämä eivät ole nimiä tai arvonimiä eri olennoille, vaan koskevat yhtä ja samaa." Hän osoitti selvästi, että nämä ovat ainoastaan arvonimiä, kuten ovat Saaronin Lilja, Kirkas Aamutähti, Kymmentätuhatta Jalompi jne. Ei myöskään ole muuta kuin YKSI Jumala. Hänen nimensä on Herra Jeesus Kristus.

Täten sen johdosta, että hän tiukasti pitäytyi Sanaan, ihmeellisesti ymmärsi Kirjoituksia, ja että Jumalan voima lepäsi hänen palvelustehtävänsä yllä, hän on oikea valinta tälle seurakuntajaksolle. On vain valitettavaa, että muut seurakuntajaksot eivät saaneet sanansaattajaa, jolla olisi ollut sellainen tasapaino hedelmän, voiman ja Pyhän Hengen ja Sanan antaman johtajuuden kesken.

SMYRNA

Smyrnan kaupunki oli hiukan pohjoiseen Efesosta Smyrnan lahden suulla. Erittäin hyvän satamansa tähden se oli kaupallinen keskus, joka tun-

nettiin vientituotteistaan. Se oli myös tunnettu retorisista, filosofisista, lääketieteellisistä ja tieteellisistä kouluistaan sekä kauniista rakennuksistaan. Siellä asui monia juutalaisia, ja he vastustivat katkerasti kristillisyyttä; jopa enemmän kuin roomalaiset. Itseasiassa Polykarpus, Smyrnan ensimmäinen piispa, kuoli marttyyrina juutalaisten kätten kautta ja kerrotaan, että juutalaiset saastuttivat pyhän päivänsä (lauantai) kantaakseen puita, jotka muodostaisivat hänen hautajaisrovionsa.

Sana Smyrna merkitsee "katkera", mikä johdetaan sanasta "myrrh". Mirhaa käytettiin kuolleen voitelemiseen. Täten tämän jakson nimestä löydetään kaksinkertainen merkitys. Se oli katkera jakso täynnä kuolemaa. Nuo kaksi viinipuuta seurakunnan puitteissa ajelehtivat kauemmaksi toisistaan, samalla kun katkeruus oikeata viinipuuta kohtaan väärän viinipuun taholta lisääntyi. Kuolema ei ollut ainoastaan väärän viinipuun siemen, vaan jopa oikeassa viinipuussa oli hiipivä halvaantuminen ja voimattomuus, koska he jo olivat ajautuneet pois väärentämättömästä totuudesta, joka heillä oli muutamana ensimmäisenä vuotena helluntain jälkeen. Jokainen todellinen uskova on voimakas ja hengellisesti terve ja elävä vain niin kauan, kuin hän tuntee puhtaan Jumalan Sanan ja seuraa sitä. Tämän voi nähdä lukemattomista Vanhan Testamentin esimerkeistä. Järjestelmä, organisaatio, kasvoi nopeasti vahvistuen ja lisäten jäsenten kuolemaa, sillä Pyhän Hengen johto oli syrjäytetty ja Sana oli korvattu uskontunnustuksilla, dogmeilla ja ihmistekoisilla rituaaleilla.

Kun Israel teki laittomia liittoja maailman kanssa, ja muodosti ystävyyssuhteita avioliiton kautta, tuli lopulta päivä, jolloin maailma otti ylivallan ja Babylon vei Jumalan kansan vankeuteen. Kun he menivät vankeuteen, oli heillä pappeus, temppeli ja Sana. Mutta kun he tulivat takaisin, oli heillä rabbit, fariseusten teologinen järjestys, synagoga ja Talmud. Kun Jeesus tuli, olivat he niin turmeltuneita, että Hän kutsui heitä heidän isänsä, perkeleen, lapsiksi ja näin siitä huolimatta, että he lihan mukaan olivat Aabrahamin lapsia. Tässä seurakuntajaksossa me näemme saman asian tapahtuvan. Kuitenkaan, kuten 'koko Israel' ei ole Israel, vaan pieni ryhmä oli todellisia, hengellisiä israelilaisia, samoin tulisi aina olemaan pieni ryhmä todellisia kristittyjä, Kristuksen morsian, kunnes Hän tulisi noutamaan omiansa.

Tässä kaupungissa oli kaksi kuuluisaa temppeliä. Toinen oli temppeli, joka oli pystytetty Zeuksen palvelemista varten, ja toinen oli pystytetty Cybelelle. Näiden kahden temppelin välillä sijaitsi eräs kauneimmista

muinaisajan teistä, nimeltään kultainen katu. Minulle tämä kuvaa tuonnempaa pakanuuden hyökkäystä, joka jo oli alkanut ensimmäisellä jaksolla, mutta jonka tiedettiin esiintyvän ainoastaan Roomassa. Näiden kahden temppelin, Jumalan ja jumalattoman yhteen liittäminen, on Marian palveluksen siemen, jossa Mariaa kutsutaan Jumalan äidiksi ja hän vastaanottaa kunniaa, arvonimiä ja voimaa, mikä antaa hänelle tasavertaisuuden Jeesuksen Kristuksen kanssa. Kultainen katu, joka liittää heidät, on kuva ahneudesta, joka aiheutti nikolaiittain organisaattorit liittämään valtion ja kirkon, koska he tiesivät sen hyvinvoinnin ja vallan, jota se tarjosi heille. Kuten Efeson seurakuntajakso oli vain siemenen maaperä kohtalokkaalle Pergamon jaksolle, joka oli vielä tulevaisuudessa, tämä Smyrnan jakso oli sade, aurinko ja ravinto, joka varmisti häpeällisen turmeluksen, joka vahvistaisi seurakuntaa epäjumalanpalveluksessa, mikä on hengellistä haureutta, josta se ei tulisi koskaan nousemaan. Kuolema oli vallannut sen juurista oksiin asti, ja ne, jotka osallistuivat siihen, osallistuivat katkeruuteen ja kuolemaan.

Tämä jakso kesti vuodesta 170 vuoteen 312 j.Kr.

TERVEHDYS

Ilm. 2:8: "Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään.'"

"Ensimmäinen ja viimeinen, joka oli kuollut ja virkosi elämään." Nämä sanat eivät ole ihmisen sanoja. Ihminen (jos hän voisi puhua haudasta) voisi vain sanoa: "Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, joka oli elävä ja joka on kuollut." Ensimmäinen asia, mikä tapahtuu ihmiselle, on se, että hän syntyy (on elävä) ja viimeinen asia, joka tapahtuu hänelle on se, että hän kuolee. Tässä siis ei ole kysymys ihmisestä, joka puhuu. Tämä on jumaluus. Ihminen (Aadam) otti elämän ja käänsi sen kuolemaksi, mutta tässä ihminen (Jeesus) otti kuoleman ja muutti sen elämäksi. Aadam otti syyttömyyden ja muutti sen syyllisyydeksi. Tämä otti syyllisyyden ja muutti sen syyttömyydeksi (vanhurskaudeksi). Aadam otti Paratiisin ja muutti sen autioksi, synkäksi erämaaksi; mutta tämä tulee takaisin muuttaakseen hävityksen kanssa kamppailevan maan toiseksi Eedeniksi. Aadam otti elämänyhteyden ja ilon Jumalan kanssa ja muutti sen hengellisen pimeyden erämaaksi, joka tuotti kaiken synnin, moraalisen rappeutumisen, tuskan, kärsimyksen, harhaluulot ja turmeluksen, joka sotii ihmisten sieluissa. Mutta Tämä, kaiken sen järkyttävän kuoleman ja alen-

nustilan keskelle, joka täytti ihmiskunnan, toi kauniin ja vanhurskaan elämän, niin että kuten synti kerran hallitsi kuolemaa, samoin ihmiset nyt voisivat hallita vanhurskaudessa Yhden, Jeesuksen Kristuksen kautta; ei kuten rikkomus oli, niin hirvittävä kuin se todella olikin, vaan nyt miten paljon enemmän on Hänen lahjansa iankaikkiseen elämään.

Ja tässä Hän on, käyskennellen niiden keskellä, jotka Hän on lunastanut, nimittäin seurakunnassansa. Ja keitä olivat nuo, jotka olivat lunastetut? Eivätkö monet olleetkin kuten Paavali, murhaajia ja turmeltuneita? Eivätkö monet olleetkin kuten kuoleva ryöväri, rosvoja ja ihmisten tappajia? Kaiken on Hänen armonsa voittanut. Kaikki tuotiin takaisin kuolemasta. Kaikki tehtiin eläväksi Jeesuksessa Kristuksessa, Herrassa.

Ihmettelenpä, huomasitteko tervehdyksen ensimmäiselle jaksolle ja panitteko sitten merkille tervehdyksen tälle jaksolle. Pankaapa ne yhteen. "Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyskentelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä. Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka oli kuollut ja elää." Tämä on yksi ja sama persoona. Ja Hän antaa meidän tietää, että seurakunta on Hänen. Kuten hedelmän siemen on hedelmän keskustassa, samoin on Hänkin, Kuninkaallinen Siemen, seurakunnan keskellä. Kuten siemenellä yksin on elämä itsessään samoin on Hän elämän luoja seurakunnalle. Tämä kävely kuvaa merkitsevästi Hänen väsymätöntä huolenpitoansa siitä. Hän on lammasten Pääpaimen, joka tarkkailee omiaan. Tämä on hänen oikeutensa, sillä Hän osti seurakunnan omalla verellään. Tämä veri on Jumalan veri. Hän, joka omistaa seurakunnan on Jumala, Jumala itse. Hän on 'ensimmäinen ja viimeinen'. Tuo arvonimi tarkoittaa iankaikkisuutta. Hän oli kuollut ja elää. Hän maksoi hinnan, niinpä Hänellä yksin on omistusoikeus Jumalan temppeliin ja Hän hallitsee sitä. Häntä palvotaan siinä. Hän paheksuu ketä tahansa, joka ottaa Hänen auktoriteettinsa ja herrautensa paikan. Epäilyksettä siksi Hän esittelee itsensä jokaiselle seurakuntajaksolle jumaluutena, jotta Hän varoittaisi ja lohduttaisi ihmisiä. Hän varoittaa väärää viinipuuta ja Hän lohduttaa oikeata viinipuuta. Tämä on SE YKSI TODELLINEN KAIKKIVALTIAS JUMALA. Kuule Häntä ja elä.

SEURAKUNTAJAKSON OLOSUHTEET

Ilm. 2:9: "Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi - sinä olet kuitenkin rikas - ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juuta-

laisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagoga."

Avain tähän jaksoon on mitä ilmeisimmin ahdistus. Jos jo ensimmäisen jakson aikana oli vainoa, niin nyt ennustetaan vahvistunutta vainoa kautta koko toisen seurakuntajakson. Ei liene epäilystäkään sen suhteen, mitä seuraavat Paavalin sanat merkitsevät sovitettuna kristittyjen joukkoihin kaikkina aikoina jokaisessa seurakuntajaksossa. Hebr. 10:32-38: "Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuiksi tultuanne, kestitte monet kärsimysten kilvoitukset, kun te toisaalta olitte häväistysten ja ahdistusten alaisina, kaikkien katseltavina, toisaalta taas tulitte niiden osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla. Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänänne omaisuutenne ryöstön, tietäen, että teillä on parempi .tavara, joka pysyy. Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri. Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäksenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on. Sillä 'vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka tuleva on, eikä viivyttele; mutta minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos häh vetäytyy pois, ei minun sieluni mielisty häneen'."

Pelkkä hyväsydämisten ihmisten liitto todellisen kristityn uskovaisen kanssa saattaa hyvinkin tuoda kuoleman vastalahjaksi heidän hyväsydämisyydelleen.

Nyt Herra Jumala, Kaikkivaltias, sanoo: "MINÄ TIEDÄN." Siellä Hän käyskentelee kansansa keskellä. Siellä Hän on, suuri lammasten Paimen. Mutta estääkö Hän vainon? Tyrehdyttääkö Hän sen? Ei, Hän ei tee niin. Hän yksinkertaisesti sanoo: "MINÄ TIEDÄN sinun ahdistuksesi - minä en ole lainkaan välinpitämätön sinun kärsimyksiesi suhteen." Mikä kompastuskivi tämä onkaan niin monille ihmisille. Kuten Israel, he ihmettelevät, rakastaako Jumala todella heitä. Kuinka Jumala voi olla oikeudenmukainen ja rakastaa, jos Hän seisoo ja katselee, kun Hänen kansansa kärsii? Tätä he kysyivät Mal. 1:1-3: "Ennustus, Herran sana Israelille, Malakian kautta. Minä olen teitä rakastanut, sanoo Herra. Mutta te sanotte: 'Missä sinä olet osoittanut rakkautesi meihin?' Eikö Eesau ollut Jaakobin veli, sanoo Herra. Ja Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin; ja minä tein hänen vuorensa autioiksi ja annoin hänen perintöosansa erämaan aavikkosusille." Kuten näette, eivät he kyenneet ymmärtämään Jumalan rakkautta. He ajattelivat, että rakkaus ei merkinnyt mitään kärsimystä. He ajattelivat, että rakkaus merkitsi senkaltaista rakkautta kuin vanhemmilla on lastansa kohtaan. Mutta Jumala sanoi, että

Hänen rakkautensa oli "valitsevaa" rakkautta. Hänen rakkautensa tae on VALINTA - mitä tahansa tapahtuikaan, Hänen rakkautensa oli täysin osoitettu sen seikan nojalla, että heidät oli valittu pelastukseen (koska Jumala oli valinnut sinut pelastukseen hengen pyhityksen kautta ja totuuden uskon kautta). Hän voi luovuttaa sinut kuolemaan, kuten Hän teki Paavalille. Hän voi sallia sinulle kärsimystä kuten Hän teki Jobille. Tähän Hänellä on oikeus, sillä Hän on Kaikkivaltias. Mutta sillä kaikella on tarkoitus. Ellei Hänellä olisi ollut tarkoitusta, silloin Hän olisi pettymyksen eikä rauhan aikaansaaja. Hänen tarkoituksensa on, että sen jälkeen, kun me olemme hiukan kärsineet, meidät tehtäisiin täydellisiksi, perustettaisiin, vahvistettaisiin ja asetettaisiin. Kuten Job sanoi: "Hän panee voiman meihin." (Job 23:6) Näette, että Hän itse kärsi. Hän oppi kuuliaisuuden kärsimysten kautta. Itseasiassa Hänet tehtiin täydelliseksi kärsimysten kautta. Hebr. 5:8-9: "Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden, ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset." Toisin sanoen Jeesuksen Kristuksen todellinen luonne tehtiin täydelliseksi kärsimyksen kautta. Ja Paavalin mukaan Hän jätti seurakunnalle tietyn määrän kärsimyksiä, että he myös, uskon kautta Jumalaan, kärsiessään Hänen tähtensä voisivat tulla täydellisiksi. Miksi Hän halusi tätä? Jaak. 1:2-4: "Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä."

Miksi Hän vain odottaa? Syy on Room. 8:17-18: "Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme. Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin." Ellemme kärsi Hänen kanssaan, emme voi hallita Hänen kanssaan. Sinun täytyy kärsiä voidaksesi hallita. Syy tähän on se, että luonnetta ei koskaan voida tehdä ilman kärsimystä. Luonne on VOITTO, ei lahja. Mies ilman luonnetta ei voi hallita, koska valta ilman luonnetta on saatanallista. Mutta valta oikealle luonteelle sopii hallitsemaan. Ja koska Hän haluaa jakaa meidän kanssamme jopa valtaistuimensa samalla perusteella kuin Hän voitti ja on asetettu Isänsä valtaistuimelle, silloin meidän täytyy voittaa istuaksemme Hänen kanssansa. Ja se pieni väliaikainen kärsimys, jonka läpi me nyt kuljemme, ei ole vertailukelpoi-

nen sen suunnattoman kirkkauden kanssa, joka meihin ilmestyy Hänen tullessaan. Voi, mitkä aarteet ovatkaan odottamassa noita, jotka ovat halukkaita astumaan Hänen kuningaskuntaansa läpi suuren vainon.

"Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotain outoa." 1. Piet. 4:12. Pietari sanoi: Onko omituista, että Jumala haluaa meidän kehittävän Kristuksen kaltaisen luonteen, joka tulee kärsimyksen kautta? Ei ole. Meillä kaikilla on koettelemuksia. Ja meitä kaikkia koetellaan ja kuritetaan poikina. Jokainen kulkee tämän saman tien. Seurakunta, joka ei kärsi, ja jota ei koetella, ei ole Jumalasta. Hebr. 12:6: "Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa."

Tämä erikoinen olosuhde Smyrnassa täytyy soveltaa jokaiseen jaksoon. Ei mikään jakso ole siitä vapaa. Ei ole todellista uskovaa, joka olisi siitä vapaa. Tämä on Jumalasta ja Jumalan tahto. Se on tarpeellista, me tarvitsemme Jumalaa opettamaan meille sitä totuutta, että meidän täytyy kärsiä ja olla Kristuksen kaltaisia kärsimyksissämme. Rakkaus on pitkämielinen ja lempeä. Matt. 5:11-12: "Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä."

Pilvinen taivas ja myrskyt elämässä eivät ole merkkejä Jumalan epäsuosiosta. Samoin eivät kirkas taivas ja tyyni vesi ole merkkejä Hänen rakkaudestansa ja hyväksymisestänsä. Hänen hyväksymisensä kaikkien meidän kohdallamme on ainoastaan tuossa rakastetussa. Hänen rakkautensa on valitsevaa rakkautta, joka Hänellä oli meitä kohtaan ennen maailman perustamista. Rakastaako Hän meitä? Kyllä, mutta kuinka me tiedämme sen? Me tiedämme, koska Hän SANOI NIIN ja ilmaisi rakkautensa siinä, että Hän toi meidät itsensä luokse ja antoi meille Henkensä asettaen meidän lapsiksensa. Ja kuinka minä osoitan rakkauteni Häneen? Uskomalla mitä Hän sanoi ja käyttäytyen niin, että kuljen ilolla koetusten keskellä, joiden Hän viisaudessaan sallii tapahtua.

"Minä tiedän sinun köyhyytesi (mutta sinä olet rikas)." Siinä se on jälleen. Huomaa, kuinka Hän käyskentelee edestakaisin seurakuntansa keskellä. Isän tavoin Hän katselee perhettään. Hän on talonsa pää. Hän on ylläpitäjä. Hän on suojelija. Kuitenkin Hän katsoo heitä heidän köyhyydessään. Oi, kuinka ymmärtämätön uskova kompastelee tässä. Kuinka saattaa Jumala katsella omiaan aikana, jona nämä tarvitsevat jotakin ei-

kä pysäytä sitä kaikkea - anna myöten ja tuhlaillen anna kaikkea materiaalista heille?

Tässä sinun täytyy jälleen uskoa Jumalan rakkauteen, hyvyyteen ja viisauteen. Tämä on myös tarpeellista. Muista kuinka Hän varoittaa Matt. 6:31-33: "Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä me syömme?' tahi 'Mitä me juomme?' tahi 'Millä me itsemme vaatetamme?' Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää kaikkea tätä teidän tarvitsevan." Jumalan kansa ei ole materiaalismielistä, vaan Kristusmielistä. Se ei etsi aarteita, jotka ovat alhaalla; se etsii niitä, jotka ovat ylhäällä. On ehdottoman totta, että kristittyjen enemmistö EI ole rikkaita. Useimmat heistä ovat köyhällä puolella, kuten oli Jeesuksenkin päivinä. Se oli totta Paavalin päivinä ja sen tulisi olla totta tänään. Oi, se ei ole liian totta tänään, sillä Laodikean aika on sellainen, että hengellisyyden mitta on usein maallisten tavaroiden runsaus. Kuinka tavaroista rikas kirkko onkaan, mutta kuinka köyhä Hengessä. "Autuaat ovat köyhät, sillä heidän on Jumalan valtakunta.""Jumalan valtakunta EI OLE syömistä ja juomista." Se ei ole materiaalista, vaan se on MEIDÄN SISÄPUOLELLAMME. Rikas mies on rikas Jumalassa, ei tämän maailman asioissa.

"Oi", huutaa Henki, "Minä näen sinun köyhyytesi, minä näen sinun tarpeesi. Sinulle ei ole kovin paljon, jos lainkaan, millä kerskailla. Mitä sinulla oli, se on otettu sinulta pois. Sinä annoit iloisesti hallussasi olevan vaihtaaksesi ne iankaikkisiin tavaroihin. Sinulle nauretaan ja sinua pilkataan. Sinulla ei ole aineellisia varoja, joihin voisit palata takaisin. Mutta sinä olet tästä huolimatta rikas. Sinun turvallisuutesi on Hänessä, joka on sinun suojasi ja ylitsevuotavan suuri palkintosi. Sinun valtakuntasi on tulevaisuudessa, mutta se on tuleva ja se tulee olemaan iankaikkinen valtakunta. Niin, Minä välitän sinun koettelemuksistasi ja tuskastasi. Minä tiedän, kuinka vaikeaa se on kestää. Mutta Minä muistan kaiken tämän kun palaan ja vaadin sinua omakseni, ja sitten Minä palkitsen sinut."

Tämä ei ole tarkoitettu rikasta ihmistä vastaan, koska Jumala voi pelastaa myös rikkaan miehen. Jotkut Jumalan lapsista ovat rikkaita. Mutta raha voi olla ansa, ei ainoastaan niille, joilla sitä on, vaan myös niille, joilla sitä ei ole. Siellä ensimmäisen jakson aikana Jaakob korotti äänensä noille, jotka turvasivat varakkaisiin ihmisiin: "Älköön teidän uskonne meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen olko sellainen, joka katsoo henkilöön." Köyhät siellä yrittivät olla mieliksi rikkaille saadakseen

apua, sensijaan että olisivat luottaneet Jumalaan. "Älkää tehkö sitä", sanoo Jaakob. "Älkää tehkö sitä; raha ei ole kaikkea, raha ei ole vastaus." Ja tänä päivänä myöskään se ei ole vastaus. Meillä on enemmän varakkuutta kuin mitä meillä koskaan on ollut, ja kuitenkin tulee hengellisesti vähemmän suo-ritettua. Jumala ei työskentele rahan kautta. Hän liikkuu Henkensä kautta. Ja tuo Hengen liikkuminen tulee ainoastaan elämään, joka on pyhitetty Sanalle.

SAATANAN SYNAGOGA

Ilm. 2:9: "... ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagoga."

Tässä meillä on jae, joka ansaitsee huomiota, ei ainoastaan sen vuoksi, että se on mitä erikoislaatuisin sisällöltään, vaan myöskin, koska se tosiasiallisesti toistetaan seurakuntajaksossa, joka on yli tuhat vuotta myöhemmin.

Ilm. 2:9: "Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi - sinä olet kuitenkin rikas - ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagoga." Aivan aluksi sanottakoon, että tämä sana, juutalaiset, ei kuvaa juutalaisen kansan uskontoa. Se viittaa ainoastaan Juudan kansaan ja sillä on aivan sama täsmällinen merkitys kuin jos sanoisin, että minä olen irlantilaista syntyperää. Nämä ihmiset sanoivat, että he ovat tosiasiallisesti juutalaisia, todellisia juutalaisia syntymänsä kautta. He olivat valehtelijoita. He eivät olleet juutalaisia syntyjään eivätkä juutalaisia uskonnoltaan.

Jos kaikki tämä on totta, niin mitä he olivat? He olivat petetty joukko, joka jo oli osa kirkosta. He kuuluivat väärään viinipuuhun.

He eivät olleet oikeasta seurakunnasta, vaan väärästä, koska Jumala sanoi, että "he ovat saatanan synagoga". Nyt sana synagoga ei ole sama sana, jota me käytämme seurakunnasta. Raamatussa seurakunta merkitsee "uloskutsutut", tai "yhteentuodut". Psalmista sanoi näistä valituista ihmisistä: "Autuas se, jonka sinä valitset ja otat tykösi, esikartanoissasi asumaani'" (Ps. 65:5) Synagogan merkitys on "kokoontulo tai kerääntyminen". Se voi olla hyvää tai pahaa, mutta tässä tapauksessa se on pahaa, sillä nuo, jotka kokoontuvat, eivät ole Jumalasta vaan omasta itsestään. Jesaja sanoi heistä Jes. 54:15: "Jos sinun kimppuusi karataan, ei se ole minusta; joka kimppuusi karkaa, se eteesi kaatuu." Ja koska nämä olivat

varmasti oikeata viinipuuta vastaan, tulee Jumala eräänä päivänä hävittämään heidät.

Miksi sitten oli kansa sekaantuneena ulkopuoliseen seurakuntaan, kansa, joka kutsui itseään juutalaisiksi? Syy on tämä: Koska he olivat valehtelijoita, voivat he väittää mitä tahansa halusivat. He voivat sanoa, mitä halusivat aivankuin se olisi totta ja sitten pitäytyä siihen. Ja tässä tapauksessa he voivat valehdella hyvin väkevä ajatus mielessään. Eikö ollutkin niin, että alkuseurakunta lähes, ellei kokonaan, koostui juutalaisista, jotka siten olivat Jeesuksen ruumiin alkuperäisiä jäseniä? Kaksitoista apostolia olivat juutalaisia, ja myöhemmät apostolit olivat joko juutalaisia tai käännynnäisiä. Kun siis nämä miehet vannoivat olevansa juutalaisia, antoi tämä heille tietyn paremmuusaseman ja antoi heille tietyn alkuperäisyyden leiman. Kerro valhe, pitäydy siihen äläkä ajattele tosiasioita tai historiaa jos haluat ihmisten uskovan valheen. Ainoastaan sanokaa se ja toistakaa sitä ihmisille, niin pian he ottavat sen vastaan.

Ymmärsittekö nyt jotakin tässä? Eikö tuo sama henki olekin meidän keskuudessamme kirkossa tänä päivänä? Eikö olekin ryhmä, joka väittää olevansa alkuperäinen ja todellinen kirkko, seurakunta, ja että pelastus löytyy ainoastaan heidän keskuudessaan? Eivätkö he väitäkin omistavansa valtakunnan avaimet, jotka he vastaanottivat Pietarilta? Eivätkö he väitäkin, että Pietari oli heidän ensimmäinen paavinsa ja että hän asui Roomassa, vaikka ei ole kerrassaan mitään historiallista tosiasiaa, mikä todistaisi sen? Jopa sen kaikkein sivistyneimmät ja tietävimmät kannattajat uskovat nämä valheet. Saatanan synagoga! Ja jos saatana on heidän isänsä, ja hän on valheen isä, silloin ei ole outoa, että nuo hänen synagogassansa myös ovat valehtelijoita.

Tarkastelepa ajatusta pilkasta. Nämä saatanan synagogasta olevat eivät pilkanneet Jumalaa tässä tapauksessa (se ajatus on jo ilman muuta selvä), vaan he pilkkasivat todellista seurakuntaa. Aivan varmasti. Kuten Kain vainosi ja tappoi Aabelin, siksi että hän (Kain) oli tuosta pahasta, ja kuten kuolleet, muodolliset juutalaiset seuraajat (Jeesus sanoi, että he olivat isästänsä perkeleestä) koettivat tuhota kristityt ensimmäisen jakson ensimmäisinä vuosina, siten tämä sama ryhmä (väärä viinipuu) nyt vielä voimakkaammin yrittää tuhota todelliset uskovaiset tässä toisessa jaksossa. Tuo antikristuksen henki kasvaa.

Tuo ryhmä, joka solutti itsensä seurakuntaan niin hitaasti TEKOJENSA (nikolaitanismi) kautta, ei enää pelkää paljastamista, vaan on organisoi-

tu avoimesti omaksi ryhmäkseen omine kokoontumisineen ja nousee oikeata seurakuntaa vastaan peittelemättömällä vihamielisyydellään.

Sanoessani, että tämä oli organisoitu antikristuksen kirkko, ilmoitan teille autenttisen historiallisen totuuden. Ensimmäinen Roomassa perustettu kirkko (tulemme jäljittämään sen historian Pergamon seurakuntajaksossa) oli jo kääntynyt Jumalan totuudesta valheeseen esittelemällä pakanallisen uskonnon kristillisillä nimillä ja merkityksillä. Toisen jakson aikana se oli niin pakanallinen (vaikka se väitti olevansa todellinen seurakunta), että Polykarpus tuli noin 2 400 kilometriä jo vanhana miehenä pyytääkseen heitä kääntymään. He eivät halunneet tehdä sitä. Heillä oli niin kiinteä hierarkia ja organisaatio sekä täydellinen erkaantuminen Sanasta, etteivät he sitä tehneet. Tämä on siis saatanan synagoga, täynnä pilkkaa; he olivat nikolaitismin opin siemen ja joka pian tuli olemaan todellinen saatanallisen uskon valtaistuin. Ja näin asia on, sillä Ilmestyskirjan 2:9 jälkiosa EI sano, että nämä ihmiset ovat saatanan SYNAGOGASTA, vaan se sanoo, että HE OVAT SAATANAN SYNAGOGA.

Tämä antikristuksen henki ei ole uusi. Tämä ei ole jotakin, joka juuri tuli seurakuntajaksoihin. Se on ollut koko ajan. Ymmärtääksemme täysin, kuinka se työskentelee, kuinka se käy Jumalaa vastaan ja ottaa ylivallan seurakunnassa, katselkaa Vanhaa Testamenttia ja nähkää se siellä. Tarkastelkaamme tätä henkeä, kun se tuli Israelissa ilmi sen tullessa ulos Egyptistä, ollakseen seurakunta erämaassa.

Aivan kuten alkuseurakunta aloitti Pyhän Hengen puhtaan johdon alaisena, merkkien, ihmeiden ja Pyhän Hengen lahjojen, kuten profetian, kielien, kielten selittämisen, viisauden, tiedon, parannuksen seuratessa, samoin Israelin päivinä. He jättivät Egyptin. He olivat Jumalan Hengen johdon alaisina, joka henki ilmitoi itsensä lahjoissa. Jumala oli kansan johtaja. Tosiasiallisesti Hän oli heidän Kuninkaansa, Hän oli Isä - Kuningas. Hän huolehti Israelista kuten mies huolehtii perheestään. Hän ruokki heidät, taisteli heidän taistelunsa, vaimensi heidän vaikeutensa ja ratkaisi heidän ongelmansa. Hän huolehti heistä. He olivat ainoa kansakunta, jolle Hän oli todellinen Jumala. Mutta eräänä päivänä he alkoivat katsella ympärilleen ja he näkivät filistealaiset ja muut kansat, joilla oli kuningas. Se sattui heidän silmiinsä ja he päättivät, että heidän tulisi inhimillistää johtajuutensa, niinpä he halusivat kuninkaan. Nyt Jumalalla oli tarkoitus inhimillistää johtajuus itsessään, Herran Jeesuksen Kristuksen

persoonassa, mutta he menivät Hänestä edelle. Saatana tiesi Jumalan suunnitelman; niinpä hän pani ihmisten sydämiin, että he menisivät Jumalan edelle (Sanan edelle).

Kun he tulivat Samuelin luokse ja pyysivät uutta kuningasta, oli Samuel niin kauhistunut, että hänen sydämensä melkein pysähtyi hänessä. Jumala oli johtanut kansaansa tämän pyhittyneen, Kirjoitusten vahvistaman profeetan kautta ja hän tunsi, että hänet oli hyljätty. Hän kokosi kansan, ja vetosi heihin, etteivät he kääntyisi pois Jumalasta, joka oli kantanut heitä kuin lapsia, johtanut heidät menestykseen ja siunannut heitä. Mutta he pysyivät järkähtämättä kannassansa. He sanoivat Samuelille: "Sinä et ole ollut koskaan väärässä johtaessasi meitä. Sinä et ole koskaan ollut epärehellinen taloudellisissa asioissa. Sinä olet tehnyt parhaasi pitääksesi meidät Herran Sanan mukaan ojentautuneina. Me arvostamme Jumalan ihmeitä, viisautta, huolenpitoa ja suojelusta. Me uskomme siihen. Me pidämme siitä. Emmekä edelleenkään halua olla ilman sitä. Me vain haluamme kuninkaan johtamaan meitä taistelussa. Tietenkin, kun me menemme taisteluun, meidän tarkoituksenamme on silti, että papit kulkevat edellä Juudan seuratessa, ja me puhallamme pasuunoihin ja huudamme ja laulamme. Meillä ei ole aikomus lopettaa mitään tuosta. MUTTA ME HALUAMME KUNINKAAN, JOKA ON YKSI MEISTÄ, JOHTAMAAN MEITÄ."

Ja Jumala sanoi Samuelille: "Katso, he eivät ole hyljänneet sinua, vaan he ovat hyljänneet MINUT, että en enää hallitsisi heitä."

Kuinka traagillista tämä olikaan. Vähän he ymmärsivät siitä, että kun he pyysivät Jumalaa, että tämä antaisi heidän olla, kuten muu maailma, he hylkäsivät Hänet, koska Jumala oli määrännyt, että Hänen kansansa toimii eri tavalla kuin maailma. He eivät ole maailmasta, ja he eivät näytä sellaiselta kuin maailma, eivätkä he toimi kuten maailma. He ovat ristiinnaulitut maailmalle ja maailma on ristiinnaulittu heille. 2.Kor. 6:17-18: "Sentähden: 'Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias'."

Ero Israelin ja muiden kansakuntien välillä oli Jumala. Jos Jumala pannaan sivuun, niin Israel on kuin mikä tahansa muu kansakunta. Kun Simson katkaisi pois hiuksensa, oli hän kuten kuka tahansa muu mies. Pankaa Pyhän Hengen johtajuus sivuun, ja seurakunta EI OLE MI-

TÄÄN MUUTA KUIN MAAILMA, JOHON ON LIITETTY JUMALAN NIMI.

Maailma ja seurakunta ovat molemmat samaa savea, aivan kuten Jaakob ja Eesau olivat samoista vanhemmista, mutta Jumalan Henki saa aikaan eroavuuden.

Ei merkitse mitään, jos sinä kutsut itseäsi kristityksi. Kuka tahansa voi tehdä sen. Kysymys on siitä, onko sinulla Jumalan Henki itsessäsi, sillä ilman tuota Henkeä sinä olet tuomittu; sinä et ole Hänen omansa. Arne n.

Vähän aikaa sitten kysyin eräältä naiselta, oliko tämä kristitty. Hän vastasi minulle: "Kerron teille hyvä herra, että poltan kynttilää joka ilta." Mitä ihmettä tällä on tekemistä sen kanssa? Minä olen metodisti, minä olen baptisti, minä olen helluntailainen. Tällä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Kysymys on joko Pyhästä Hengestä tai tuhosta.

No niin, siellä ensimmäisessä seurakunnassa ihmiset alkoivat ajatella ja järkeillä, kuinka parantaa Jumalan asioita. Nikolaiitat alkoivat kylvää itseään. Sitten muodostui ryhmä. He ajautuivat sivuun Sanan pohjalta. Kaikki mitä tarvitaan, on yksi ainoa sana, joka muutetaan, ja tuo pieni hapatus hapattaa koko taikinan. Hän, joka rikkoo yhden kohdan laissa, on syyllinen koko lain rikkomiseen. Eeva muutti vain yhden sanan. Tämä teki sen.

Ja kun tuo saatanakeskeinen ryhmä oli muodostunut, alkoi se vihata ja taistella todellisia uskovia vastaan, väittäen, että he (vieraat) olivat Jumalan seurakunta.

Huomatkaapa, kuinka organisaatio synnyttää vihan. Se tuhoaa yhteyden ja aiheuttaa katkeruutta. Tätä sana mirha merkitsee. Tämä oli se, mitä Smyrna oli; täynnä katkeruutta, karvautta. Katkeruuden juuri saastuttaa monet. Niinpä yhä enemmän ja enemmän saastutusta tuli sisään. Muut jaksot tulisivat tuntemaan sen arvet.

Smyrnan seurakunta oli ajautunut kauas alkuperäisestä. Siitä oli tullut sekoitus. Se oli sekoittanut itsensä samalla tavalla kuin Eeva oli tehnyt. Te tiedätte, että tällainen sekoitus tulee, kun kaksi lajia sekaantuu. Tulos ei ole enää puhdas kuten alkuperäinen. Se on sekasikiö. No niin, kun Eeva salli eläimen sekoittaa siemenensä hänen siemenensä kanssa, tuotti hän olennon, jota kutsuttiin Kainiksi ja joka ei ollut puhdas ihminen. Hän oli PAHOLAISESTA. Huomaa, kuinka erilainen hän oli kuin Aa-

bel. Huomaa, kuinka erilainen hän oli kuin Seet. Hän vihasi Jumalaa eikä halunnut totella Sanaa ja hän vainosi ja tappoi vanhurskaan. Hän asetti itsensä Jumalan Sanan yläpuolelle.

Myös kirkko, seurakunta, on muuttunut siitä, mitä se alunpitäen oli. Se on sekoitus. Tällä tarkoitan, että muodollinen kirkko on sekoitus. Ihmiset sanovat: "Minä olen baptisti." Näin ei ollut alussa. "Minä olen metodisti." Täten ei ollut alussa. Suoran Jumalan Sanan sijasta, Hengellä täytettyjen miesten sijasta, jotka vaelsivat Hengen antaman ilmestyksen mukaan, on seurakunnassa nyt uskonkappaleita, sääntöjä ja sivistyneiden miesten sivistyneitä arveluja. Opiskelu on ottanut ilmestyksen paikan. Järki on korvannut uskon. Kaava on korvannut välittömän, spontaanin ylistyksen Pyhässä Hengessä. Näin ei ollut alussa. Koko laji on muuttunut. Siitä on tullut sekoituskirkko.

Nyt siis, kun kirkko tulee sekoitukseksi, tuottaako se puhtaita kristittyjä? Se ei voi. Elämä tai siemen, joka tuottaa kristittyjä, ei ole heissä. Kukin laji tuottaa kaltaisiaan. Baptistit tuottavat enemmän baptisteja ja he toimivat kuten baptistit. Metodistit tuottavat metodisteja, ja he toimivat kuten metodistit. Mitään näistä ei tunneta Jumalan voimasta, eikä niin voikaan olla, sillä se ei ole heidän keskellänsä. Heidät tunnetaan heidän seremonialisesta jumalanpalveluksestaan ja heidän uskon- ja opinkappaleistaan.

Katsellaanpa tätä sekoitusta. Tiedättekö, mikä on kuuluisin sekoitus maailmassa? Se on ollut keskuudessamme kauan aikaa. Muuli. Se on hevosen ja aasin sekoitus. Se on hassunkurinen eläin, joka ei voi saada jälkeläisiä. Siinä ei ole elämää, joka voisi saada sen aikaan. Mutta se voi työskennellä kovemmin kuin hevonen tai aasi. Mutta tarkkailepa sen luontoa. Se on uppiniskainen, etkä koskaan voi luottaa siihen. Se on täydellinen kuva sekoitususkonnosta. Totuuden ja pimeyden risteytys, sillä hevonen on todellisen uskovan tyyppikuva ja aasi on epävanhurskaan uskovan tyyppikuva. Sekoita nämä keskenään, niin siinä on sinulla steriili, muodollinen uskonto. Siinä ei ole elämän siementä, vaan se on kuollut. Se voi puhua totuudesta, mutta se ei voi tuottaa sitä. Sillä ei ole Jumalaa keskuudessaan. Silti se kokoontuu yhteen ja puhuu Jumalasta, kuitenkin koko ajan järjestelmällisesti kieltäen sen voiman. He tulevat kieltämään Sanan Herran itsensä nimessä. Ja heillä ei ole mitään toivoa olemassa. Ymmärrättekö, ettei millään organisoidulla uskonnolla koskaan ole ollut herätystä? Ei koskaan! Kun he kerran järjestäytyivät, he

kuolivat. He eivät koskaan voi tulla takaisin. Voin näyttää tästä teille esikuvan 2. Moos. 13:13: "Mutta jokainen aasin ensiksisynnyttämä lunasta lampaalla; mutta jos et sitä lunasta, niin taita siltä niska. Ja lunasta jokainen ihmisen esikoinen poikiesi seassa." Kuten näemme, aasi voidaan lunastaa Jeesuksen Kristuksen veren uhrilla tai hyljätessään Kristuksen hän itse tulee hyljätyksi. Mutta ette voi lunastaa muulia. Sillä ei ole olemassa lunastusta. Sille ei ole olemassa verta. Ei voi olla, koska muuli ottaa kirkon pakopaikaksensa, kun taas aasi ottaa veren pakopaikaksensa. Muulilla ei ole 'siementä itsessään', joka voisi kypsyä, mutta aasilla on siemen.

Muutama viikko sitten luin artikkelin eräästä aikakauslehdestä. Se oli pelastumattoman liikemiehen kirjoittama artikkeli, ei kristityn. Hän sanoi olevansa hämmästynyt kirkkojen takia. Hän ei voinut ymmärtää niitä. Heidän seminaarinsa ovat täytetyt professoreilla, jotka opettavat Jumalan Sanaa tuhotakseen sen. Nyt tämä mies ei voinut ymmärtää sitä. Hän oli kauhistunut sen suhteen. Hän sanoi, että hän ymmärtäisi, jos ateisti tai kommunisti tai vapaa-ajattelija tai joku tällainen tekisi sen. Mutta kun kirkko itse tuhosi Jumalan Sanaa, oli se samaa kuin harkittu murha. TÄSSÄ ON TEIDÄN SEKOITUSUSKONTONNE; HERÄÄ AMERIKKA, ENNENKUIN ON LIIAN MYÖHÄISTÄ.

Kun kirkko joutuu pois Sanasta, uskoo se mitä tahansa. Se on kuten Eeva. Kun Kain oli syntynyt, sanoi hän: "Minä olen saanut pojan Herralta. " [engl. käännös] Ymmärrättekö nyt, että hän todellakin tarkoitti tätä? Hän ajatteli, että hänellä oli poika Herralta. Näettehän, kun hänet oli kerran petetty ottamaan saatanan sana Jumalan Sanan sijaan, ajatteli hän, että mitä ikinä hän sanoi, oli se oikein. Jos hän sanoi, että hänellä oli poika Jumalalta, silloin hänellä oli poika Jumalalta. Mutta Jumala on asettanut lakinsa maailmankaikkeuteensa. Hyvä siemen voi tuottaa ainoastaan hyvää hedelmää ja paha siemen voi tuottaa ainoastaan pahaa hedelmää. Nyt molemmat siemenet, vaikkakin erilaiset, tulevat käyttämään samaa maata, ravintoa, kosteutta, auringonvaloa, mutta se tulee tuottamaan omaa lajiaan. Tarkkailkaapa Kainin linjan historiaa. Tarkkaile Seetin linjan historiaa. Ainoastaan yksi eroavaisuus niiden välillä - alkuperäinen siemen. Ei mitään muuta.

Jos tarkastelet tätä Eevan lausuntoa todella tarkkaavaisesti, tulet huomaamaan, että hänellä oli enemmän ymmärrystä kuin useimmat tajuavat. Hän ei nimittänyt poikaa saatanan pojaksi, sillä tämä olisi tehnyt saata-

nasta Jumalan vertaisen. Ainoastaan Jumala saattoi luoda munasolun Marian kohtuun. Saatana ei voinut tehdä tätä. Eeva tiesi tämän. Saatana voi ainoastaan vääristellä. Niinpä se petti hänet väärällä siemenellä. Se oli käärmeen siemen, josta Kain syntyi. Aabel ja Seet syntyivät Aadamin siemenestä. Nuo siemenet kulkivat tarkalleen saman kehitysvaiheen läpi, mutta lapset olivat erilaisia, sillä he olivat erilaisesta siemenestä.

Hän uskoi, että Kain oli Jumalalta saatu. Hän hyväksyi paholaisen valheen Jumalan totuutena. Tämä on täsmälleen sama, mitä meillä on tänä päivänä. Kirkot asettavat itsensä totuuden lähteeksi, mutta totuus ei ole heissä; kuitenkin heidän synnyttämänsä lapset vannovat heidän kauttaan ja jopa tappavat pitääkseen yllä virheitään.

Jos ajattelet tämän olevan liioittelua, lue 2. Tim. 3 ja 2. Tim. 4:1-5. 2. Tim. 4:1-5: "Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta: saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyynsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin. Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti."

Kun kirkko salli itsensä siirtyä sivuun alkuperäisestä, kuten Aadam ja Eeva, asettui kuolema sisälle.

Siinä ei ole voimaa. Siitä on tullut epäsikiö. Sillä minuutilla kun kirkko suuntasi muodollisuutta ja seremoniaa kohti, ja kohti pappeutta organisoimalla sananpalvelijat ryhmään, joka päätti johtajuudestaan erillään Pyhästä Hengestä ja Hänen Sanastansa, sillä samalla hetkellä kuolema astui sisään ja kirkosta alkoi tulla sairas, ja kun siitä tuli sairas, muuttui se voimattomaksi ryhmäksi ihmisiä, joiden ainoa ase oli järkeily. Se ei voinut tuottaa mitään Hengessä, vaan sen toivo oli rakennettu ohjelmalle eikä uskolle Hänen Sanaansa. He kylvivät ohjelmaa, ja niin he myös niittivät ohjelmaa. He kylvivät turmelusta, niinpä he niittivät turmeltuneita lapsia.

Muuttele Jumalan Sanaa, niin sinä niität täsmälleen sitä, mitä olet kylvänyt. Ihmisen pitäisi oppia tämä luonnosta. Hän on mennyt peukaloimaan luontoa. Hän on pannut omia ajatuksiaan ja ideoitaan luontoon, järjestellyt uudelleen molekyylejä jne., ja nyt hän niittää pyörretuulta.

Katsokaa esimerkiksi, kuinka he kasvattavat kananpoikia. Sitä ruokitaan niin korkeatasoisesti, että se on munimiskone, joka munii itsensä loppuun. Siitä ei tule hyvää ruokaa. Se on pehmeää ja huonon makuista. He ruiskuttavat lisäaineita lihaan, ja tästä syystä ihmisruumis muuttuu siten, että naiset tulevat kapeammiksi lanteilta ja leveämmiksi olkapäiltä ja miehet taas kehittyvät juuri päinvastoin. Jos te leikitte luonnon kanssa ja saatte epäsikiöitä ja päinvastaisia tuloksia kuin luulitte, niin mitä tulee tapahtumaan, jos muutatte totuuden valheeksi? Vastaus on: te ruokitte antikristillistä, jumalatonta uskontojärjestelmää, joka on niin turmeltunut, että se ei tule näyttämään alkuperäiseltä eikä tuottamaan alkuperäisen kaltaista. Ainoa vastaus, joka Jumalalla on tällaiselle tilanteelle, on tulijärvi.

Tuo kurja Smyrnan aikajakso oli kuolemassa. Kun se kuoli, ei se koskaan tullut takaisin. Ei mikään herätys koskaan tule takaisin. Sillä ei voi olla Jumalan elämää luonnollisen syntymän kautta. Tarvitaan uudestisyntyminen ylhäältä. Tämä viimeinen seurakuntajakso alkoi helluntain herätystulilla, ja he organisoivat sen heti uudelleen. Sen sijaan, että he olisivat ottaneet Sanan, ottivat he omat ajatuksensa ja tekivät aivan samoin, mitä jokainen seurakuntajakso on tehnyt, laittoivat käsikirjansa Sanan sijaan. Astukaapa vain tuon käsikirjan ulkopuolelle, niin näette mitä tapahtuu. Huomaat olevasi ulkona, veli. Ja he tulevat vainoamaan sinua ja väittävät sen olevan Jumalasta. Ja kuinka he rakastavatkaan järjestelmäänsä. Eikä ihmekään. He ovat toisen polven helluntailaisia, ja koska Jumalalla ei ole lastenlapsia, ovat he ainoastaan isiensä lapsia, jotka tunnetaan uskonkappaleistaan ja jumalanpalvelusmenoistaan. He voivat puhua siitä, mitä ennen oli, mutta he eivät voi tuottaa sitä. Kerran heillä oli salama, mutta kaikki, mitä on jäljellä, on jyrinä. Mutta antakaapa heidän kertoa liikkeensä ensiloistosta. He tulevat sanomaan: "Haluamme kertoa, että tämä on liike, jota ei kukaan ihminen aloittanut. Se tuli spontaanisti. Henki vuodatettiin koko maailman ylle. Niin me saimme sen, mitä heillä oli helluntaina. Tämä ei ollut ihmisistä vaan Jumalasta." MIKSI HE SITTEN EIVÄT JATKANEET SILLÄ TAVOIN? JOS JUMALA KERRAN ALOITTI SEN, NIIN KUINKA JUMALA EI SITTEN VOINUT JATKAA SITÄ JA VIEDÄ PÄÄTÖKSEEN? Jos Jumala ei kirjoittanut käsikirjaa uskonkappaleista ja kaavoista ja opinkappaleista aloittaessaan sen, niin mitä oikeutta heillä oli tehdä se? Jumala vuodatti Henkensä baptistien päälle, metodistien, nasaretilaisten, adventistien,

presbyteerien, Jumalan kirkon (useita tämän nimisiä) jne. Kaikki nämä veljet olivat tulleet suureksi erilaisten oppien, ohjesääntöjen, kirkkokäsikirjojen jne. keskellä. Jumala pyyhkäisi ne kaikki sivulle; Hän tuhosi heidän kirkolliset teoriansa ja palautti Hengen lahjat osoittaen, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Mutta oppivatko nuo helluntailaiset, mitä organisaatiosta seuraa? Eivät. He järjestäytyivät samoin kuin nuo aikaisemmat, ja ovat kirjoittaneet omat tekstikirjansa, ohjesääntönsä ja kirkkokäsikirjansa, jäsenkirjan jne.; yksi ajatus mielessään: osoittaa, että heillä on nyt koko totuus, että he tietävät kaikki vastaukset, ja ovat sentähden Jumalan valiojoukko, joka tuntee tien, ja voi näyttää sitä toisille Jumalan asettamana oppaana. Mutta heillä ei ole sitä. He ovat sekoittaneet itsensä, aivan samoin kuin ne ryhmät, josta he tulivat ulos. Jos he haluavat olla morsiamessa, täytyy heidän tulla ulos järjestöstä täsmälleen samoin, kuten tekivät heidän esi-isänsä.

He ovat kuten kaikki muutkin. Herätys on ohitse. He yrittävät elää nimen mukaisesti ja ovat kuolleita. He ottivat järjestelmän, koko ajan puhuen Jumalan Hengestä. He puhuvat Pyhän Hengen todistusta, mutta he unohtavat, että perkele voi puhua myös kielillä. Täydellinen Baabelin sekoitus on heidän keskuudessaan ja he kutsuvat sitä Jumalan Hengeksi. Jälleen kerran me näemme ihmisen käskevän Jumalaa sen sijaan, että Jumala käskisi ihmistä.

Nyt te ehkä haluaisitte nuhdella minua heti tässä siitä, mitä olen sanonut. Hyvä on. He kutsuvat itseään helluntailaisiksi ja täyden evankeliumin saarnaajiksi. Antakaa heidän osoittaa se. Helluntaina tuli laskeutui pilvessä ja jakaantui tulikielinä jokaisen heidän yllensä. Missä on tuli? He puhuivat kielillä helluntaina ja ihmiset, jotka kuuntelivat, ymmärsivät. Missä tämä on? Koko uskovien joukko toimi kuten yksi perhe. Helluntailaiset ovat yhtä pahasti jakautuneita kuin mikä tahansa ryhmä historiassa. Ei kukaan uskaltanut liittyä heihin alkuseurakunnassa, ainoastaan Jumala lisäsi heitä. Näillä on yhtä monta vuohta keskuudessaan kuin millä tahansa muulla. He väittävät olevansa täyden evankeliumin asialla, mutta he eivät voi osoittaa sitä toteen. Heidän seurakuntansa ovat yhtä tyhjiä voimasta kuin minkä tahansa muun ryhmän. Jos he ovat täyden evankeliumin sanansaattajia, niin silloin meidän on parempi myöntää, että Raamattu teki virheen, kun se kuvaa täyden evankeliumin miehiä helluntaina. He laulavat: "Silloin ihmeinen muutos sai syömmessäni." He ovat oikeassa. Mutta muutos ei ole tapahtunut parempaan

päin. On aika palata takaisin Jumalan luo. Heillä on se nimi, että he elävät, mutta he ovat kuolleita. Kielet eivät ole todiste herätyksestä. Se on todiste kuolemasta. Kielet julistivat todistusta siitä, että juutalaisten seremoniallinen uskonto oli ohitse, ja että uusi aikakausi oli alkanut. Kielet tänään ovat: merkkinä esiripun laskeutumisesta pakanaseurakunnalle. Evankeliumi on menossa takaisin juutalaisille. Ihmiset puhuvat, että kielet toimivat sanansaattajina suuressa hengellisessä liikkeessä. He ovat nousseet väärään laivaan. Totuus on, että ne kirjoittavat loppua kaikille ihmisajatuksille, ohjelmille ja kuningaskunnille ja Jumalan valtakunta tunkeutuu esiin. Herää Jumalan kansa. Herää.

Jos ajattelet, että tämä ei ole totta, niin kuuntelepa tätä. Kaikkialla maailmassa sekä helluntailaiset että evankeliset ryhmät organisoivat liikemiehiä. Nämä ovat valloittaneet saarnatuolin ilman kutsua Jumalalta. Nämä ovat laittautuneet ihmisten kalastajiksi ja Jumalan liikkeen perustajaksi, ja he sanovat, että Efesolaiskirjeen neljännessä luvussa jakeissa 10-13 annettu Pyhän Hengen lahjoilla varustettu palvelustehtävä, jonka Jumala antoi seurakunnalle, on epäonnistunut, niinpä he ottavat ylivallan. Tässä me olemme aivan profetian täyttymyksen keskellä, jota kutsutaan Kooran niskoitteluksi ja he eivät edes tiedä täyttäneensä sitä. He kulkevat sokeasti eteenpäin saarnaten kokemusta totuuden sijasta. Säälliköön Jumala heitä. Avautukoon heidän silmänsä, ennenkuin on liian myöhäistä. Oi kuunnelkaa minua. Milloin rahan arvovalta, yhteiskunnallinen johtoasema, kyvykkyys liike-elämässä tai pelkkä henkinen kyvykkyys koskaan on kelpuuttanut miestä hengelliseen johtoasemaan tai antanut mitään painoa Jumalan Sanalle? Ja milloin materiaalisuus tai inhimilliset arvot millään tavalla alkavat näyttäytyä välikappaleina, joita Jumala käyttää työssään, niin ettei olekaan kysymys YKSINOMAAN Pyhästä Hengestä, silloin me taistelemme Jumalaa vastaan, emme Hänen puolestaan.

Haluan nyt tuoda esiin tässä erään seikan. Minä en puhu vanhimpia vastaan seurakunnassa. En suinkaan. Ja vanhin voi olla kuinka köyhä tahansa, tai rikkain mies maailmassa niin kauan kuin hän on vanhin sydämeltä ja teoissa. Minä en epäröisi määrätä ketä tahansa miestä, jolla on todellista hengellistä kyvykkyyttä vanhemmistoon tai diakoniksi riippumatta hänen yhteiskunnallisesta tai taloudellisesta asemastaan. Mutta kun näette yhteiskunnallisen tai taloudellisen rakenteen tulevan sisään seurakuntaan, ja jakavan ihmisiä jollakin tavoin - se ei ole Jumalasta. Se

on toinen ajan merkki tänä fyysisesti rikkaana, mutta hengellisesti köyhtyneenä Laodikean seurakunta-aikana, jossa me nyt elämme.

"Minä tiedän sinun köyhyytesi." Huomasitteko, että heidän köyhyytensä liittyy saatanan synagogaan samassa jakeessa? Niin, se on rikas, voimallinen järjestö, jolla on hyvinvointi ja joka aina työntää ulos Jumalan pienet ihmiset, jotka palvelevat Jumalaa. Kun Jumalan Henki liikkuu ihmisten sydämissä, kuka on se, joka jättää rakennukset ja omaisuuden? Pieni lauma jää aina toiseksi suurelle organisaatiolle. Ja minne ihmiset sitten menevät? He palvelevat kodeissa, vanhoissa varastorakennuksissa ja pohjakerroksissa, aivan kuten he menivät katakombeihin.

Nämä ihmiset olivat köyhiä tämän maailman asioissa. Varmasti. Mutta he olivat rikkaita hengessä.

"Minä tiedän heidän pilkkaamisensa." Ajatus tässä ei ole se, että nämä valehtelijat pilkkaavat Jumalaa, vaikka sekin sisältyy tähän. Mutta he pilkkaavat todellista seurakuntaa. Näin on aina. Jerusalemin juutalaiset häpäisivät seurakuntaa alussa. Monijumalaiset pakanat tekivät samoin. Jos kenestä ikinä tullaan puhumaan pahaa, on se aina todellinen siemen. Neron päivinä kristittyjä syytettiin jokaisesta suuresta onnettomuudesta - jopa Rooman polttamisesta. Kommunistisissa maissa tämä pieni lauma on aina ensimmäinen hävityksen kohde, vaikkakin tosiasiallisesti merkityksettömän pieni kooltaan. Vaikka kristityt ovat hienoja, luotettavia ihmisiä, jotka tekevät ainoastaan hyvää, tullaan heitä aina vainoamaan siihen määrään saakka, että heidät voitaisiin ruumiillisesti tuhota.

Syy tähän on se, että he ovat nuhde jumalattomalle. Kuten kipeä peukalo he seisovat pahojen edessä. Ja vaikka vanhurskaat eivät halua minkäänlaista vahinkoa pahoille, vaan haluavat tehdä ainoastaan hyvää, aina he huomaavat joutuneensa vaikeuksiin, kuten Johannes Kastaja Herodeksen kanssa. Johannes ei halunnut aiheuttaa harmia Herodekselle eikä hänen vaimolleen, vaan säästää heidät Jumalan vihalta. Tätä ei ainoastaan perinpohjaisesti väärinymmärretty ja ehdottomasti torjuttu, vaan Johannes tapettiin sen tähden. Ja kaiken hyvän tähden, mitä Jumalan ihmiset tekevät, asetetaan heidät silti julkiseen häpeään ja kuolemaan. Varmasti täytyy olla joku kauhistava voima niiden ihmisten takana, jotka ovat niin vailla omaatuntoa, että he aina maksavat pahalla niille, jotka tekevät heille hyvää. Niin, on olemassa sellainen voima. Se on saatana. Vastaus on seuraavassa jakeessa.

KYMMENEN AHDISTUKSEN VUOTTA

Ilm. 2:10: "Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun."

Joka kerta, kun Herra käyttää sanoja: "Älä pelkää", on käsillä tilanne, jossa tulee esiintymään suurta vaaraa, kärsimystä ja riistoa. Hän ei sano suorasukaisesti ja lyhytsanaisesti: "Ahdistus on tulossa," Tämä saattaisi pelottaa. Vaan äidin tavoin, joka on sammuttamaisillaan valon pois, hän sanoo lempeästi lapselleen ettei tämä pelkäisi: "Älä pelkää, minä sammutan valon ja tulee pimeä. Muista, että minä olen tässä sinun kanssasi." Nyt Hän siis sanoo: "Älä pelkää ihmistä tai mitähän voi sinulle tehdä. Minä olen sinun kanssasi, ja minun armoni on sinulle riittävä. Kun sinä vetten läpi kuljet, eivät ne tule sinua peittämään. Edes kuolemassa ei sinua voiteta. Te olette enemmän kuin voittajia."

Suuri apostoli, Paavali, tiesi kokemuksesta noiden sanojen todellisuuden ja hän kirjoitti Room. 8:35-39: "Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? tuskako vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Niinkuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina." Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Ei, meidän ei tule peljätä. Sillä rakkaus karkoittaa kaiken pelon.

Huomaa nyt, mitä Hän sanoo: "Perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät koeteltaisiin." Juutalaiset tekivät tätä juuri silloin. Kuvernöörit, jotka yrittivät kalastella yleisön suosiota, koska yleisö piti areenasta, heittivät kristittyjä tuhansittain kuolemaan, tuhoten heitä leijonien ja gladiaattorien kautta. Mitä perkeleellä on tämän .kanssa tekemistä? Miksi syyttää häntä? Aivan niin, mutta perkeleen viha on kaiken tämän takana. Hän on kaiken takana, sillä hän vihaa Jumalaa. Mihin Jumala on kiinnittänyt sydämensä, sen saatana yrittää tuhota. Mutta katsokaamme, tässä on eräs kuva. Jos saatana on juutalaisten takana, jotka raahaavat kristittyjä oikeussaliin, silloin nuo juutalaiset eivät ole Jumalan

uskontoa, vaan perkeleen. Heidän kokoontumisensa on myös saatanan synagogasta. Ja jos roomalaiskatolinen kirkko tappoi suuria uskovaisten joukkoja pimeinä aikoina, samoin kuin kaikkina aikoina, silloin he ovat perkeleestä ja kuuluvat samaten saatanalle.

Ja jos ajattelet, että tämä on järkyttävää, niin odotapa vain, kun Ilm. 13 luvussa oleva profetia on täyttynyt. On hätkähdyttävän totta, että Amerikan Yhdysvallat esiintyvät tässä luvussa. Itse tämä numero 13 on tämän kansakunnan symboli. Se alkoi kolmellatoista siirtomaakunnalla. Sen lipussa oli kolmetoista tähteä ja kolmetoista viirua. Samaten sen kohtalo on kolmannessatoista luvussa. Kuvassa, joka mainitaan tässä luvussa, löydetään kaikki pedon pahuus, joka oli ennen sitä. Kuten peto nousi Nikean kirkolliskokouksessa, samaten kuva tulee täyttymään Maailman Kirkkojen Neuvostosta kaikella jumalattomuudella ja saatanallisella voimalla, jolla tavalla perkele purkaa kiukkuaan Jumalan oikean viinipuun ylle. Siinä tulee toistumaan koko perkeleellinen oveluus ja julmuus koko oveluudessaan.

Anna noiden, jotka taistelevat Jumalan nöyriä vastaan, ja pilkkaavat ja tuhoavat - anna heidän tehdä niin. Ja niin he tulevat tekemään. Ja kaiken Jumalan ja uskonnon nimeen. Mutta he valehtelevat, sillä he eivät ole Jumalasta. He ovat isästään, perkeleestä. Tekojensa kautta ketä ihmistä vastaan tahansa, he tuovat ilmi, mitä he ovat. Ahtaa heidän organisoitua ja häväistä pientä laumaa. Sen selvemmin he tuovat julki kaikille, että he ovat isästään perkeleestä. He ovat väärä viinipuu - viinipuu, joka murhaa. Heidän vihansa osoittaa toteen,, mitä he ovat. Nikolaiittain antikristillinen kirkko on se, mitä he ovat.

"Heitä tullaan heittämään vankilaan." Niin, heitä vedetään oikeuksiin ja väärin syytetään ja koetellaan ja vangitaan. Ja tietenkin tämä kaikki tehdään uskonnon ja säädyllisyyden ja törkeän tietämättömyyden nimessä. Kaikki tehdään hyvän syyn tähden. Tämä saa minut ajattelemaan korkeimman oikeuden määräystä Raamatun lukemisesta ja rukouksista kouluissa. Kuka on sen takana? Saatana. Se on vain eräs kiukun purkaus Jumalaa vastaan.

"Te joudutte koettelemukseen kymmenen päivän ajaksi." Tässä on profetia. Sen yhteydessä se merkitsee Smyrnan seurakuntajakson lyhyemmän ajan päättymistä. Diocletian, keisareista julmin, aloitti terrorikampanjan Jumalan pyhiä vastaan, ja ilman Jumalan armoa hän olisi pyyhkäissyt pois kaikki uskovat. Se oli historian verisin ja kesti 10 vuotta

(kymmenen päivää, kymmenennessä jakeessa), vuodesta 302 vuoteen 312.

"Ole uskollinen kuolemaan." [engl. kiel. käännös] Hän ei sano, että uskollinen kuolemaan saakka, vaan uskollinen kuolemaan. Sinun ehkä täytyy sinetöidä todistuksesi verelläsi. Tuhannet, niin, miljoonat, ovat kuolleet kaikkina ajanjaksoina. He kuolivat uskossa. Kuten Antipas, uskollinen marttyyri, he eivät pitäneet elämäänsä liian hyvänä kuolemaan. Usein me ajattelemme että olisi melkein mahdotonta olla marttyyri. Mutta uskaltaisin muistuttaa mieliin, että usko, jota me päivittäin käytämme voittaaksemme Jeesuksessa Kristuksessa, on sama usko, joka kannatti Polykarpusta ja kaikkia marttyyrejä. Äärimmäinen usko on antava äärimmäisen armon äärimmäistä hetkeä varten. Siunattu olkoon Jumala iankaikkisesti!

"Ja minä annan sinulle elämän kruunun." Koska ei edes maljallinen kylmää vettä annettuna Jeesuksen Kristuksen nimessä jää palkkaansa vaille, niin kuinka suuri tuleekaan olemaan niiden palkinto, jotka antavat elämänsä marttyyrinä Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. Ehkä saamme pienen kuvan asiasta, jos vertaamme tätä kruunua kruunuun, joka voitetaan kilpailussa. 1. Kor. 9 luvussa jakeessa 24 Paavali sanoo: "Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin hän, että sen saavuttaisitte." Olympiakisojen voittajille annettu palkinto oli oliivin oksista tehty seppele. Mutta tuo Ilmestyskirjassa mainittu kruunu, joka annetaan marttyyrille, on kuninkaallinen kruunu. Jeesus kutsuu sitä elämän kruunuksi. Yksi kruunu on niille, jotka ovat tavoitelleet sitä kiihkeästi; toinen on niille, jotka ovat antaneet itsensä. Molemmat kruunut ovat katoamattomat. Ne eivät tule katoamaan. Maallisen kilpailun voittajat tulevat pian kadottamaan tämän maailman .suosionosoitusten tuottaman ilon, ja heidän kunniansa katoaa. Mutta ne, jotka antavat elämänsä Jumalalle joko päivittäisessä kilvoituksessa tai vuodattamalla verensä heidän elämänsä kruunaavaksi uhriksi, tulevat saamaan elämän kruunun.

Aivan liian vähän vietetään aikaa tekemällä työtä Jumalan iankaikkisten palkintojen tähden. Jumalan maksama palkka arvioidaan liian kevyesti. Jos me uskomme ruumiin ylösnousemuksen todellisuuteen, ja omaisuuteen iankaikkisessa kuningaskunnassa, silloin meidän tulisi kerätä taivaaseen noita hyviä aarteita, jotka ovat uskollisten pyhien saatavilla.

VOITTAJAN PALKINTO

Ilm.2:11: "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita."

Jälleen kerran Henki puhuu kaikille seurakuntajaksoille. Tämä sanoma on meidän lohduttamiseksemme tänä päivänä niinkuin se on lohduttanut veljiämme kaikkina muina kausina. Ja Hän sanoo, ettei toinen kuolema voi meitä vahingoittaa.

Me kaikki tiedämme, että toinen kuolema on tulijärvi Ilm. 20:14: "Ja Kuolema ja Tuonela [engl. helvetti] heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi." Tietysti se merkitsee, että kaikki ne, jotka olivat niissä, syöstiin helvetin tulijärveen. Tässä kohden haluan tuoda jotakin esille sinua varten. Ei ole epäilystäkään sen suhteen, etteikö se saisi ihmisiä arvostelemaan minun outoa oppiani. Mutta minä seison tässä Jumalan Sanan valtuutuksella ja kiellän, että uskosta osaton menee iankaikkiseen helvettiin ja palaa siellä iankaikkisesti. Aivan aluksi tuo paikka, helvetti, tai tulijärvi, tai miksi ikinä haluatte sitä kutsua, ei ole iankaikkinen. Kuinka se voisi olla, jos sillä oli alku? Matt. 25:41:ssä sanotaan, että iankaikkinen tuli oli valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä. Jos se nyt oli valmistettu, silloin sillä oli alku. Jos sillä oli alku, silloin se ei voi olla iankaikkinen. Tietenkin voit kompastella tämän sanan, iankaikkinen, ympärillä. Mutta tämä sana merkitsee "ajoista aikoihin" [mailmanajasta mailmanaikaan, Saarisalon käännös. Suom. huom.] ja sillä on erilainen merkitys itsessään. 1. Samuel 3:13-14 Jumala kertoi Samuelille, että tämä oli tuomitseva Eelin suvun iankaikkisesti ja että he eivät enää tulisi tarjoamaan uhreja "iankaikkisesti" Hänen pappeinaan. Ja 2. Kun. 2:27 Salomo poisti viimeiset Eelin jälkeläiset pappeudesta. Tämä oli suunnilleen neljä sukupolvea myöhemmin. [Tässä englanninkielisessä tekstissä esiintyy kolme eri sanaa, jotka kaikki tarkoittavat iankaikkista, mutta joilla on erilainen merkitys kullakin. Suom. huom.] Tästä voimme nähdä, että sana iankaikkinen, eri yhteyksissä merkitsee eri asiaa. Iankaikkisella ei ole alkua eikä loppua. Tässä tapauksessa sana iankaikkinen, merkitsee "katoamishetkeen asti". Tämä on se, mitä tapahtui. He katosivat.

Tarkastellaanpa sanaa "kadotus", [destruction engl. = hävitys, tuho, turmio, perikato] 2. Tess. 1:9: "Heitä kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen "kadotus" Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta."

Kreikan kielessä kadotus-sanaa tarkoittava sana merkitsee tässä yhteydessä lopullista tyhjäksi tekemistä. Se EI merkitse jatkuvaa tuhoamista. Sillä jatkuva tuhoaminen merkitsee taas jotakin, joka jatkuu, ja jatkuu. Mitä siis iankaikkinen tyhjäksi tekeminen merkitsee? Se ei merkitse jatkuvaa tyhjäksitekemistä. Jos se merkitsisi, meillä olisi tässä tuo sana 'kadotuksen' sijasta. Se merkitsee tuhoamista päätepisteeseen asti. Lopettaa se.

Te saatatte nyt ihmetellä, milloin tätä iankaikkinen-sanaa voidaan käyttää, ja milloin sitä ei tulisi käyttää siten, kuin meitä on opetettu. Se on helppoa. Kun sillä viitataan Jumalaan, se merkitsee olemista ilman alkua ja loppua, iankaikkisesti olemista eikä koskaan päättymistä. Ja kun puhutte iankaikkisesta elämästä, teillä on mielessänne se elämä, joka on Jumalan elämä. 1. Joh. 5:11: "Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa." Nyt siis ainoastaan Jumalan pojilla on iankaikkinen elämä, sellainen, jolla ei koskaan ollut alkua, vaan joka aina on ollut. Näin on asia. Sinulla on juuri nyt jotakin, mikä on iankaikkista - ilman alkua tai loppua. Se on Jumalan Henki. Se on osa Jumalasta itsestään. Se on Jumalan elämä.

Jos nyt syntinen menee helvettiin ja kärsii yhtä kauan, kuin sinä olet taivaassa ja nautit taivaasta, silloin hänellä on samankaltainen elämä kuin sinulla nyt jo on.

No niin, sitten saattaa olla niitä, jotka sanovat iankaikkisen elämän merkitsevän Jumalan lasten hyvinvointia. Että se on heidän hyvinvointinsa ja ilonsa. Toisaalta syntinen menee rangaistukseensa, niin että meidän täytyisi myöskin tehdä toinen paikka kuolemanrangaistukselle. Iankaikkinen elämä merkitsee taivasta, ja iankaikkinen rangaistus merkitsee helvettiä. Saattaisitte olla yllättyneitä miehistä, jotka ovat kohonneet jumaluusoppineiksi, ja jotka uskovat tuohon. Tiedättekö, mitä siitä seuraa? Se tekee iankaikkisen elämän maantieteelliseksi paikaksi Henkilön sijasta. Iankaikkinen elämä on Jumala - Herra Jeesus Kristus. Kuinka joku saattaa uskoa sellaisen asian, että iankaikkinen elämä on paikka, on enemmän kuin mitä minä jaksan ymmärtää. Se saa minut tyrmistymään.

On olemassa vain yksi laji iankaikkista elämää. Se on Jumalalla. Jos meillä on Jumala, on meillä iankaikkinen elämä Hänessä ja Hänen kauttansa.

Näette siis, että sana iankaikkinen voidaan sovittaa monilla eri tavoilla, mutta kun sitä sovitetaan Jumalaan, siihen mitä Hän on, sillä on yksi

merkitys. Se on Jumalan kestoaika. Et voi sovittaa sitä millään muulla tavalla tai muuhun asiaan. Jumala yksin on iankaikkinen, ja koska Hän elää, elämme me Hänen kanssansa.

Älköön nyt kukaan sanoko, että minä en usko helvetin tuleen ja rangaistukseen. Minä uskon. Minä en tiedä, kuinka kauan se tulee kestämään, mutta se tulee joskus loppumaan, Ilm. 21:8 sanotaan, että siinä mainituilla syntisillä on osansa tulijärvessä, Mutta sanan "osa" oikea tulkinta on "aika". Näettehän, siinä se on.

Siis jumalattomat tullaan heittämään helvettiin (Hades tai tuonela) ja helvetti tulijärveen. Erotettuna Jumalasta, Mikä kauhea asia se tuleekaan olemaan.

Mutta näin ei ole vanhurskaiden suhteen eikä heidän tarvitse pelätä. He ovat Jumalan lunastamia ja ovat Hänen helmassaan. He ovat voittajia. Ja kuka on se, joka voittaa? Hän, joka uskoo, että Jeesus on Kristus.

Miksi tulee tämä voittaja, tämä uskova pelastumaan ja menemään iankaikkisen elämän ja autuuden valtakuntaan? Koska Jeesus maksoi hinnan lunastaaksensa meidät synnistä. Hän täytti erottavan kuilun, ja me, jotka olimme kaukana, olemme nyt lähellä veren kautta.

He eivät koskaan tule tuomittavaksi, eivätkä he koskaan tule olemaan tuossa tulijärvessä. He eivät voi tulla kadotetuiksi, sillä Hän ei ole kadottava heistä yhtäkään. Ei ainoakaan lunastetuista tule olemaan missään muualla kuin siellä, missä Jeesus on.

Tiedättekö, miksi näin on? Minä havainnollistan sen teille. Minulla on pieni poika, Joosef. Hän on osa minua, tapahtukoon sitten mitä tahansa. Jos minä olisin rikas mies, pahin mitä voisin tehdä, olisi tehdä hänet perinnöttömäksi, mutta ei ole olemassa mitään, minkä perusteella voisin kieltää hänet. Minä en voisi, koska hän on osa minua. Ottakaamme verikoe. Verratkaamme hänen vertansa minun vereeni. Se todistaa, että Joosef on minun poikani.

Veritesti osoittaa, kuulutteko Jumalalle vai ette.

Ajattelen joskus aikaa, jolloin minulla oli tapana paimentaa karjaa kaukana Coloradossa. Ennen oli tapana tuoda tuota karjaa tarkistettavaksi, jos halusimme paimentaa sitä hallituksen alueella. Mutta he eivät sallineet yhdenkään eläimen, jolla ei ollut veren merkkiä korvassaan tulla laidunnettavaksi. Tuo merkki vahvisti, että eläin oli puhdasrotuinen. Lauman hoitajat, jotka huolehtivat laumasta, eivät lainkaan katsoneet lajia. He ai-

noastaan katsoivat nähdäkseen, että oli tuo merkki korvassa todisteena verikokeesta. Halleluja. Jos se on oikeaa verta, silloin on kaikki kunnossa.

Te tiedätte, että Jumala katsoi alas ja julisti: "Se sielu, joka syntiä tekee, sen on kuoltava. Se on erotettu minusta. Se ei voi lähestyä minua." Me tiedämme, että kaikki ovat syntiä tehneet ja Jumalan kirkkautta vailla. Tämä merkitsi, että kaikki kuolivat, jolloin viimeinenkin elämän liekki olisi sammunut ja kaikki tulisi olemaan ohitse. Mutta Jumala rakkaudessaan otti eläimen ja otti sen elämän syntisen elämän sijasta.

Vanhassa Testamentissa syntinen toi karitsan. Hän asetti kätensä tuon karitsan päälle, kun pappi katkaisi lampaan kaulan. Hän tunsi kädessään veren vuotavan ja kuuli määkimisen. Hän tunsi ruumiin jäykkenevän sen kuollessa. Hän näki pirskotetun veren savun nousevan Jumalan luo. Hän tiesi, että karitsa oli ottanut hänen paikkansa. Hän tiesi, että karitsan elämä oli annettu hänen edestänsä. Mutta lampaan elämä oli eläimen elämä, ja se ei voinut tulla takaisin syntisen päälle tehdäkseen hänet puhtaaksi. Niin hänelle jäi jäljelle sama halu syntiin. Hän lähti synti mielessään ja tuli takaisin vuotta myöhemmin uhraten saman asian tähden.

Mutta Uudessa Testamentissa asia ei ole näin. Meidän kuoleva karitsamme on Jumalan Poika, joka antoi verensä lunnaiksi monen edestä. Uskon kautta me tulemme ja asetamme kätemme tuon Karitsan päälle - me näemme Hänet verisine haavoineen, ruoskittuine selkineen, ja julmat piikit repien Hänen otsaansa - me tunnemme Hänen tuskansa ja kuulemme Hänen huutavan: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?" Ja mitä tapahtui? Elämä, joka jätti tuon rikotun verisolun, tuli takaisin katuvan päälle. Tuo elämä, joka Hänessä oli, tuli takaisin meidän yllemme. Me palaamme tältä paikalta ilman synnin halua, ja nyt meillä on viha lihan tekoja ja haluja kohtaan.

Katsellaanpa meitä itseämme. Mitä on meidän elämämme? Yksi pieni solu tuli isästämme. Elämän siemen ei tule naisesta. Hän tuottaa munasolun; hän on 'hautoja'. Mutta veri tulee miespuolesta. Tästä syystä nainen ottaa miehen nimen. Tästä syystä lapset ottavat hänen nimensä. Äiti on 'hautoja' lapselle, jonka hän tuottaa miehelle.

Tämä on se, mitä tapahtui meidän lunastukseksemme. Pyhä Henki tuli Marian ylle ja hän synnytti pojan ja kutsui Häntä Jeesukseksi. Suuri Luoja tuli alas ja tuli uhriksi meidän syntiemme tähden. Hänen verensä oli

Jumalan verta. Asia oli aivan tarkasti näin. Tuo Jumalan veri tuli vuodatetuksi ja Henki jätti Hänet, kun Hän kuoli kärsimyksessä. Sitten SAMA ELÄMÄ (HENKI) tuli takaisin katuvan syntisen ylle ja teki hänet vapaaksi. Tuo syntinen ei tule takaisin vuosi vuoden jälkeen, uhraa uhraamisen jälkeen, sillä hänellä ei ole tarvetta siihen. YHDEN uhrin kautta, kerran ja kaikkien puolesta, on hänet päästetty vapaaksi synnin vallasta, ja hän on vastaanottanut Kristuksen elämän, jossa hän hallitsee voitossa synnin ylitse, maailman, lihan ja perkeleen ylitse.

Jumala teki sen, teki sen kokonaan. Hän huusi synnin tähden kirotulle maailmalle: "Minä annan teille merkin. Neitsyt tulee raskaaksi. Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan. Se tulee olemaan merkki teille, se tulee olemaan iankaikkinen merkki. Mitä hän synnyttää, tulee olemaan Immanuel, Jumala meidän kanssamme."

Jumala tuli alas verisolussa, ei ihmisen kautta, vaan. Pyhän Hengen kautta, ja tuossa neitsyen kohdussa rakennettiin pyhäkkö, jonka tarkoitus oli kuolla. Vaimon siemen tuli, jotta me Hänen haavojensa kautta saisimme pelastuksen. Kun Pyhä Henki tuli Marian ylle, loi Hän tuohon kohtuun solun, joka tulisi kasvamaan ja josta tulisi meidän Herramme ruumis. Tuo solu luotiin. Se oli Jumalan luomakunnan alku. Tämä on se, mitä Jeesus on. Ja tuo pyhä täytettiin pyhällä verellä, itse Jumalan verellä. Tuo Temppeli syntyi, ja Hän kasvoi mieheksi. Hän meni Jordanille, ja siellä Johannes pesi (kastoi) Uhrilampaan Jordanin joessa. Kun tuo otollinen Uhri nousi vedestä, tuli Jumala ja vaelsi Hänessä, täyttäen Hänet Hengellä ilman mittaa. Ja kun Hän kuoli ja vuodatti verensä, Jumalan täydellinen elämä tuli vapautetuksi, että se voisi tulla syntisen ylle, kun tämä vastaanottaa Kristuksen uhrilampaanaan, pelastajanaan.

Oi, kuinka hätkähdyttävää tämä onkaan. Jehova, joka syntyi ja itki syöttökaukalossa. Jehova, joka syntyy olkiseimeen. Siinä on teidän iankaikkinen merkkinne ylpeälle ja pöyhistyneelle älymystölle, joka on kehittänyt omat jumaluusoppinsa ja kieltänyt Jumalan totuuden. Jehova Jumala, huutava lapsi haisevassa ladossa. Sitten me ajattelemme, että meillä on oikeus olla ylpeitä, pitäen nenämme pystyssä, arvostella ja toimia aivan kuin olisimme jotakin erikoista. Tässä on teille todellinen merkki. Tämä on se oikea merkki. Jehova, leikkivä poika. Jehova työskentelemässä puusepän verstaassa. Jehova pesemässä kalastajien jalkoja.

"Minä tulen antamaan teille merkin", sanoi Jumala, "en valkokauluksisen pappeuden merkkiä. En hyvinvoinnin ja vallan merkkiä. Tässä mer-

kissä ei ole mitään, mitä te haluatte tai ajattelette sopivaksi. Mutta se on iankaikkinen merkki. Se on kaikista merkeistä suurin." Jehova seisomassa oikeussalissa runneltuna ja vertavuotavana, orjantappurat otsallansa ja sylkeä kasvoillansa, pilkattuna ja häväistynä. Jehova, halveksittuna ja hyljättynä, riippuen alastomana ristillä, tekopyhien ilkkuessa ja kehoittaessa Häntä tulemaan alas ristiltä. Jehova kuolemassa. Jehova rukoilemassa eikä mitään tapahdu. Sitten Jehova kuoli. Tämä on merkki kaikille ihmisille. Ei ole toista sen kaltaista, tämä on se suuri merkki.

Sitten tuli pimeys maan ylle. He panivat Hänet hautaan. Siellä Hän makasi nuo kolme päivää ja yötä, kunnes maanjäristys hajoitti yön pimeyden ja Hän tuli ulos. Jehova tuli esiin. Jehova nousi ylös korkeuteen. Sitten Jehova palasi vaeltaaksensa seurakuntansa keskellä. Jehova palasi takaisin voimallisessa tuulenpuuskassa ja tulenliekissä. Jehova tuli takaisin vaeltaakseen seurakuntansa keskellä ja antaaksensa voiman kansalleen. Vielä kerran tuli Jehova ja tällä kertaa pysyäkseen kansassansa. Ja jälleen Jehova parantaa sairaita ja herättää kuolleita ja ilmaisee itseään Hengen kautta. Jehova tuli takaisin, puhuen kielillä ja antaen vastauksen tulkinnan kautta.

Jehova tuli alas ja Hän nosti prostituoidun, jotta tämä ei enää tekisi syntiä. Hän tuli alas juopon luo, kun tämä makasi tajuttomana katuojassa kärpäspilvet kasvoillaan, Jehova tuli ilmaistakseen itsensä lihassa ja lihan kautta. Jehova tuli - Jumala meissä, kirkkauden toivo.

Niin, Jeesus tuli ja vuodatti verensä ja vapautti vangitut. Hän tuli ja lunasti kadotetut lampaansa. Hän antoi heille iankaikkisen elämän eivätkä he koskaan tule kadotetuiksi. Hän ei ole kadottava yhtään heistä, vaan on nostava heidät ylös viimeisenä päivänä.

Halleluja, toinen kuolema ei voi heitä vahingoittaa. Sillä ei ole mitään valtaa heihin, sillä he ovat Karitsan ja he seuraavat Häntä minne ikinä Hän menee.

PYHÄ HENKI JOKAISESSA SEURAKUNTAJAKSOSSA

Ilm. 2:11: "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita." Ei ole ainoatakaan seurakuntajaksoa, missä tätä lausetta ei olisi mainittu. Jokaisen jakson kaikille ihmisille kuuluu sama kehoitus. "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo o" Mutta on ehdottomasti mahdotonta kaikkien ihmisten

kuulla, mitä Henki sanoo eri jaksoille. 1. Kor. 2:6-16: "Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkettyä, jonka Jumala on edeltä määrännyt ennen maailmanaikoja meidän kirkkaudeksemme, sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut - sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet - vaan niinkuin kirjoitettu on: 'mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut, ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.' Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin. Sillä kuka tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki. Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut; ja siitä me puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamilla sanoilla, vaan Hengen opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti. Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hulluus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti. Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan. Sillä; 'kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa Häntä?' Mutta meillä on Kristuksen mieli." Matt. 13:13-16: "Sentähden minä puhun heille vertauksilla, että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä. Ja heissä käy toteen Esaiaan ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi. 'Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat." Joh. 8:42-44: "Jeesus sanoi heille: 'Jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te rakastaisitte minua, sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut; en minä ole itsestäni tullut, vaan hän on minut lähettänyt. Minkä tähden te ette ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla minun sanaani. Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän

on valhettelija ja sen isä.'" On mitä ilmeisintä näiden Kirjoitusten mukaan, ettei kukaan ihminen itsestään voi kuulla Jumalaa. Jumalan täytyy antaa tämä kyky hänelle. Matt. 16:17: "Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.'" Kun yhdistämme nämä jakeet, näemme, että on olemassa vain yksi ihmisryhmä, ja tuo hyvin erikoinen ihmisryhmä kykenee kuulemaan, mitä Henki sanoo kussakin seurakuntajaksossa. On olemassa yksi erityinen ryhmä, joka vastaanottaa ilmestyksen kullekin jaksolle. Tämä ryhmä on Jumalasta, koska se ryhmä, joka ei voi kuulla, ei ole Jumalasta. Ryhmä, joka voi kuulla ja kuulee, mitä Henki sanoo ja vastaanottaa ilmestyksen, on se ryhmä, jota kuvataan 1. Kor. 2:6-16. He ovat niitä, joilla on Jumalan Henki. He ovat niitä, jotka ovat Jumalasta syntyneitä. Heidät on kastettu Herran Jeesuksen Kristuksen ruumiiseen Hänen Henkensä kautta. He ovat Pyhällä Hengellä kastettuja.

Selvittääksemme edelleen sitä, mitä juuri olemme sanoneet, ja myöskin käyttääksemme raamatunkohtaa, joka meidän tulisi pitää mielessä, kun me keskustelemme siitä, kuka on kastettu Pyhällä Hengellä, katsokaamme, mitä Jeesus sanoo Joh. 6:45: "Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat KAIKKI Jumalan opettamiksi'. Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee minun tyköni." Mutta ottakaamme esiin Jes. 54:13, mistä tämä on otettu ja näemme siinä lukevan: "Sinun lapsesi ovat kaikki Herran opettamia." Jumalan KAIKKI ovat Jumalan LAPSIA. Täten siis todiste siitä, että joku on todellinen Jumalan lapsi (Hän, johon Henki on tullut ja jossa Hän asuu) on jälleen tuotu tässä esiin: Se, jolla Pyhä Henki opettaa Sanaa.

Varmaankin alatte nyt nähdä, miksi kielet eivät ole Pyhän Hengen kasteen todiste. Ei sanota millekään jaksolle: "Hän, joka puhuu kielillä, hän kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo". Tämä panee kielet, näiden selityksen, jne. syrjään todisteena. Todiste on KUULEMINEN mitä Henki sanoo. Henki puhuu. Niin, Henki opettaa. Tämä on täsmälleen sitä, mitä Jeesus sanoi, että Hän tulisi tekemään, kun Hän tulee. Joh. 14-:25: "Jeesus sanoi hänelle: 'Minä olen se, minä joka puhun sinun kanssasi." Juuri näin tapahtui. Tällä tavoin evankeliumit kirjoitettiin. Nämä miehet muistivat mielessään Pyhän Hengen kautta Jeesuksen puhumat sanat. Tämän tähden evankeliumit ovat tarkkoja. Ne ovat täydelliset. Mutta Henki ei ainoastaan palauttanut heidän mieliinsä kaikkia näitä asioi-

ta, vaan Hän opetti lisää heille totuudesta, joka heillä jo oli. Tällä tavoin Paavali vastaanotti ilmestyksensä. Hän sanoi siitä: "Sillä minä teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista; enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut." (Gal. 1:11-12) Hän oli Pyhän Hengen opettama.

Eräänä päivänä, kun Jeesus oli maan päällä, tietty tärkeä mies tuli vierailulle Hänen luoksensa. Tämä mies sanoi: "Rabbi, me tiedämme, että sinä olet Jumalan lähettämä opettaja." Mutta huomaamme, että Jeesus keskeytti hänet lyhyeen. Hän kääntyi Nikodeemuksen puoleen ja sanat, jotka Hän puhui, voitaisiin hyvin tulkita näin: "Minä EN OLE opettaja. Minä olen uhrilammas synnin tähden. Minä teen mahdolliseksi uuden syntymän Henkeni kautta. Mutta on tulossa Eräs, joka on opettaja. Hän on Pyhä Henki." Kun Jeesus oli maan päällä, tuli Hän lampaana ja profeettana. Mutta kun Hän tuli takaisin seurakuntansa ylle Henkensä kautta, tuli Hän opettajana.

Ja jokaiselle jaksolle me kuulemme saman totuuden: "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo." Mutta ainoastaan Hengellä täytetty ihminen voi kuulla ilmestyksen tälle jaksolle. Ei kukaan muu voi. Ei todellakaan. He eivät voi, koska tämä on juuri se, mitä Paavali sanoi 1. Kor. 2:6-16.

Tämän tulisi saada teidät iloitsemaan. On olemassa mitä erikoisin oppi, joka aiheuttaa paljon väärinymmärrystä ja pahaa mieltä. Sillä kun helluntailaiset sanovat, että teidän TÄYTYY puhua kielillä tai ette ole kastettuja Pyhällä Hengellä, he joko kieltävät, että suuret miehet, kuten Knox, Moody, Taylor, Goforth ja muut eivät olleet vastaanottaneet Pyhää Henkeä, tai sitten he sanovat, että he kaikki puhuivat salaisesti kielillä eivätkä olleet tietoisia siitä, mitä oli tekeillä. Nyt tämä kuitenkaan ei ole totta. Tämä on suuri erehdys. Kielet eivät ole todiste Hengellä täyttymisestä. Ne ovat yksinkertaisesti yksi yhdeksästä Hengen armolahjasta, jotka on mainittu 1. Kor. 12:ssa. Ei ole olemassa yhtään Raamatunkohtaa, joka sanoisi, että sinä vastaanotat Pyhän Hengen kielilläpuhumisen kautta. Mutta Kirjoitukset sanovat , että "sen jälkeen, kun he kaikki olivat täyttyneet Pyhällä Hengellä, he puhuivat kielillä", ja jälkeenpäin sanotaan, että he profetoivat.

Tänään monien ihmisten keskuudessa hyväksytään yleisesti, että kaikki, jotka väittävät vastaanottaneensa Pyhän Hengen puhuen kielillä, puhu-

vat alkuperäisellä hengellisellä kielellä, mutta näin ei ole, sillä monet ihmiset puhuvat tunnetulla kielellä, mutta väärän hengen vaikutuksen alaisena. Sanokaamme nyt, että olemme kokouksessa ja kaikki ihmiset puhuvat kielillä. Kuinka nyt voimme tietää, mitkä kielet ovat Hengestä ja mitkä perkeleestä? Minä olen ollut pakanoiden keskuudessa, missä heidän poppamiehensä joivat verta pääkallosta, puhuivat kielillä, selittivät kieliä ja profetoivat. He pystyvät jopa kirjoittamaan kielillä. Jos nyt kielet ovat TODISTE Pyhän Hengen vastaanottamisesta, silloin jokaisen kielen tulisi olla Jumalasta. Mutta kieliä todisteena pitävät ihmiset ovat myöntäneet, että on olemassa vääriä ja oikeita kieliä, sillä Jumalalla ovat oikeat ja saatanalla väärät kielet. Niinpä kysymykseni kuuluu: "Kuka tietää, mikä on todellista? Kuka ymmärsi kielen, tietääkseen mitä puhuttiin? Kenellä on henkien erottamisen lahja?" Kun nyt saamme näihin vastaukset, meillä on jotakin edetäksemme, mutta siihen saakka meidän täytyy vain arvailla kielten lähdettä. Voitte nyt nähdä, että jos pidätte kieliä todisteena ettekä tiedä, mitä sanotaan, tulette lopullisesti pisteeseen, jossa kaikkien kielten täytyy olla Jumalasta. Tämä johtaisi meidät uskomaan, ettei paholainen osaa puhua kielillä. Näin asia ei ole; ei, ei hetkeäkään. Kuka tahansa todellinen lähetyssaarnaaja lähetyskentillä tietää, tietää liiankin hyvin, että paholaiset puhuvat muilla kielillä; saman tiedän minä kokemuksesta.

Helluntailaiset teologit myöntävät, ettei heillä ole mitään Kirjoitusten kohtaa, joka sanoisi ihmisten puhuvan kielillä, kun heidät kastetaan Pyhällä Hengellä. He myöntävät, että he johtavat tämän kokemuksista, jotka on tuotu esiin Apostolien teoissa, missä kolmessa viidestä kerrasta ihmiset puhuivat kielillä. Myöskin he sanovat ilman yhtään Kirjoitusten tukea, että on olemassa kahta kielten lajia. Toista kieltä sinä puhut, kun vastaanotat Pyhän Hengen, ja se on 'todiste', kun taas myöhemmin, jos uskot, sinä voit vastaanottaa kielten puhumisen lahjan, jolloin voit puhua useasti kielillä. Kuitenkin, he sanovat, kun olet kerran puhunut kielillä todisteeksi Pyhän Hengen vastaanottamisesta, sinä et ehkä koskaan puhu jälleen uudestaan. Jälleen kerran me haluaisimme tietää, missä tämä löytyy Sanasta. Ellei se ole siellä, silloin Jumala ei ole puhunut sitä, ja voi sitä, joka lisää jotakin Sanaan. Mutta Sanassa on jotakin tästä aiheesta, jonka he unohtavat täydellisesti. 1. Kor. 13:ssa puhutaan ihmisten ja enkelien kielistä. Nämä ovat tunnetut ja tuntemattomat kielet. Modernit helluntailaiset sanovat, että he voivat' vastaanottaa Pyhän Hengen

puhuen tuntemattomilla tai enkelien kielillä. Heillä on kärryt hevosen edessä, sillä Ap.t. 2:ssa ihmiset puhuivat täydellisellä kielimurteella, jonka jopa uskosta osattomat kuulivat ja ymmärsivät.

Jos Jumala on hiljaa, on meidänkin parasta olla hiljaa.' Mutta kun Hän puhuu, silloin on meidänkin parasta puhua ja sanoa, mitä Hän jo on sanonut. Hän ilmoitti meille todisteen, eli mitä tulisi tapahtumaan Pyhällä Hengellä kastamisen jälkeen: "Opettaja tulee, ja opettaa koko totuuden." Mutta opettaja on SISÄPUOLELLA oleva opettaja, ei ulkopuolinen opettaja. Ellei Henki ole sisäpuolella, sinä et tule kuulemaan totuutta ja vastaanottamaan sitä ilmestyksen kautta, vaikka kuulisit sitä koko päivän. Tämä oli Hengen asumisen merkki Paavalin päivinä. Hengellä täyttyneet kuulivat Sanan, vastaanottivat sen ja elivät sen mukaan. Ne, jotka eivät olleet täyttyneet Hengellä, kuulivat sen ainoastaan lihallisena ihmisenä, antoivat sille väärän selityksen ja menivät takaisin syntiin.

Jokaisessa jaksossa (ja jokainen jakso on Pyhän Hengen jakso todelliselle uskovalle) - minä sanon, jokaisessa jaksossa todiste oli sama. Ne, joilla oli Henki, Opettaja, kuulivat Sanan, ja Henki heissä otti Sanan ja opetti sen (antoi siitä ilmestyksen) heille; ja he olivat se ryhmä, joka kuuli sanansaattajaa ja hänen sanomaansa, otti sen ja eli sen mukaan.

Tiedän kyllä, että on suuri kiusaus viitata takaisin helluntain päiviin ja myöskin siihen päivään, jolloin Pyhä Henki lankesi Korneliuksen talossa ja asettaa nämä kaksi identtistä kokemusta sitten todisteeksi Pyhän Hengen kasteesta. Mutta kummassakin tapauksessa kuulijat ymmärsivät kielet. Tämä on kaukana nykyisistä helluntailaisten kokouksien baabelin sekoituksista. Ja ellei tämä ole tarpeeksi saattamaan meitä vakuuttuneeksi, niin että jätämme sellaisen päättelyn, niin mitä me teemme, kun tulemme sen tosiseikan eteen, että ihmisillä, jotka koskaan eivät ole puhuneet kielillä, on joku muu noista jäljelläolevista kahdeksasta armolahjasta elämässään, kuten esimerkiksi viisauden sanat, henkien erottamisen lahja, tiedon sana, usko, terveeksitekeminen ja jopa ihmeet? Tämä havainto on vielä mielenkiintoisempi siinä valossa, että kielet ovat vähin yhdeksästä armolahjasta; kun siis näemme ihmisten, jotka eivät puhu eivätkä ole koskaan puhuneet kielillä, käyttävän suurempia lahjoja kuin nuo, jotka puhuvat kielillä, niin meidän täytyy hyljätä sellainen oppi jopa täydellisemmin kuin aikaisemmin.

Näemme siis nyt, ettei meillä ole varaa sanoa, mitä Raamattu ei ole sanonut. Kun Kirjoitukset opettavat meitä, että Pyhän Hengen työn ja tuon

siunatun Persoonan julkituomisen tarkoitus on tuoda kunkin jakson totuus tuon ajan todelliselle siemenelle, niin me tiedämme, että Hengen täytyy olla pysyväisesti tuossa henkilössä tai hän ei voi ottaa vastaan totuutta tuolle ajalle. Amen. Tämä on täsmälleen oikein. Ja jos nämä jaksot yleensä tuovat esiin mitään, ne varmasti tuovat esiin tämän totuuden.

Nyt ennenkuin jätämme tämän aiheen, haluan tehdä hyvin selväksi, mitä Pyhän Hengen kaste Sanan mukaan on. Se ei ole minun mukaani, ja se ei ole sinunkaan mukaasi. Sen täytyy olla "näin sanoo Herra" mukaan tai me tulemme väärin johdetuiksi. Amen.

Huomaatte, että näissä kokouksissa, kun olen lopettanut saarnaamisen tai evankelisen palveluksen, tai jonkun opetussaarnan, minä heitän verkon ja kutsun ihmisiä vastaamaan tuohon kutsuun. Pyydän heitä tulemaan eteen ja vastaanottamaan Pyhän Hengen. Kuultuaan tämän minun helluntailaiset veljeni uskovat, että kutsun ihmisiä tulemaan eteen kastettavaksi Pyhällä Hengellä, koska he ovat jo syntyneet uudestaan. Kun siis kutsun Hengellä täyttyneitä tulemaan ja auttamaan niitä, jotka ovat vastaanottaneet kutsun tullakseen vastaanottamaan Hengen, nämä rakkaat veljet tulevat ja auttavat ihmisiä siten, että he rohkaisevat heitä jättäytymään Jumalalle ja uskomaan puhuakseen kielillä. Tämä on aiheuttanut suurta sekaannusta ja minä haluan kertoa teille täsmälleen, mitä tarkoitan. Minä tarkoitan, että syntinen tulisi eteen ja syntyisi uudelleen, mikä tarkoittaa sitä, että hän tulee kastetuksi Kristuksen ruumiiseen Pyhän Hengen kautta, mikä on täsmälleen sitä, mitä tapahtui helluntaina, kun seurakunta perustettiin. Toisin sanoen, syntyminen Hengestä on sama asia kuin tulla todellisesti kastetuksi Pyhällä Hengellä. Se on yksi ja sama.

Ymmärrän nyt, että tämä tulee aiheuttamaan sekaannusta lyhyeksi ajaksi täällä, sillä useimmat ihmiset tietävät, että minä olin baptistisaarnaaja ja että minä olen järkkymättömästi julistanut, että baptistit ovat erehtyneet sanoessaan, että sinä vastaanotat Pyhän Hengen KUN sinä uskot, sillä asia ei ole näin. Sinä vastaanotat Hänet KUN SINÄ ENSIN olet uskonut. Ap.t. 19:2-6: "Ja hän sanoi heille: 'Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?' Niin he sanoivat hänelle: 'Emme ole edes kuulleet, että Pyhä Henki on olemassakaan'. Ja hän sanoi heille: 'Millä kasteella te sitten olette kastetut? ' He vastasivat: 'Johanneksen kasteella'. Niin Paavali sanoi heille: 'Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen

kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen'. Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällenne Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat." Tässä se on. Paavali kysyy: "Oletteko vastaanottaneet SEN JÄLKEEN, EI SILLOIN KUN te uskoitte." [engl. kielisessä Raamatussa] Ja siinä on suuri ero, sillä se on SEN JÄLKEEN, kun me ensin uskomme, jolloin me vastaanotamme Pyhän Hengen. Ef. 1:13 on tarkkasanainen toisto siitä, mitä tapahtui Efesossa Ap.t. 19:n mukaan: "Hänessä on teihinkin, SITTEN KUN OLITTE KUULLEET totuuden Sanan, pelastuksenne evankeliumin, USKOVIKSI TULTUANNE (ei kun te uskoitte) pantu luvatun Pyhän Hengen sinetti." Tässä on nyt se, mitä minä ajan takaa. Liian monet meidän modernisteistamme ja jopa niinkutsutuista fundamentalisteista [raamatullinen, oikeaoppinen, suom. huom.] uskovat pelastukseen tietyllä, erityisellä hetkellä, mikä monissa tapauksissa on nimitetty "päätöksen tekemiseksi" ja tätä on kutsuttu Kristuksen vastaanottamiseksi ja uudeksi syntymäksi. Kristuksen vastaanottaminen merkitsee Hänen Henkensä vastaanottamista. Hänen Henkensä vastaanottaminen merkitsee uudelleen syntymistä. Hänen Henkensä vastaanottaminen merkitsee tulla kastetuksi Pyhällä Hengellä. Amen. Nämä joukot uskovat, se on ihanaa. Mutta he pysähtyvät siihen. Te vastaanotatte Pyhän Hengen SEN JÄLKEEN kun te uskotte. Se on aina ollut näin ja tulee aina olemaan näin. Aivan ensimmäinen opetuksen sana ihmisille oli kun Pietari puhui helluntaina ja sanoi (Ap.t. 2:38): "Niin Pietari sanoi heille: 'Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan."

Nämä ohjeet tulivat suorana vastauksena Pietarilta siihen, mitä oli tosiasiallisesti tapahtunut helluntaina. Mitä tapahtui, oli se, että Jumala Jooelin mukaan vuodatti luvattua Henkeä kaiken lihan ylle. Häntä ei ollut vuodatettu ennen tuota aikaa tai annettu ennen sitä. Mutta TÄMÄ oli tuleva vastedes parannuksen kautta, ja tulemalla kastetuksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen, ja sen jälkeen oli Jumala vuorostaan velvollinen täyttämään ne, jotka tulivat. Pietari tai joku muu apostoli ei koskaan sanonut: "Teidän täytyy syntyä uudelleen, ja sitten te tulette täytetyksi Hengellä."

Koska tämä on esikuva Pyhän Hengen vastaanottamisesta, niin huomaa tarkkaavaisesti heti seuraava kerta, jolloin Henki lankesi ihmisten ylle,

Apt. 8:5-17: "Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta. Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteot, jotka hän teki. Sillä monista, joilla oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä: ja moni halvattu ja rampa parani. Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa. Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri; ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja suuret, ja sanoivat: "Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan 'suureksi'." Ja he kuuntelivat häntä sen tähden, että hän kauan aikaa oli noituuksillaan heitä hämmästyttänyt. Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet, että naiset. Ja Simon itsekin uskoi, ja kasteen saatuaan hän pysytteli Pilippuksen seurassa; ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja hän hämmästyi. Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa, kuulivat, että Samaria oli vastaanottanut Jumalan Sanan, lähettivät he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen. Ja tultuaan sinne he rukoilivat heidän edestänsä, että he saisivat Pyhän Hengen; sillä hän ei ollut tullut vielä yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen nimeen. Silloin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen." kahdennentoista jakeen mukaan HE USKOIVAT SANAN. Sitten heidät kastettiin Herran Jeesuksen nimeen. Mutta kuudennentoista jakeen mukaan, tästä kaikesta huolimatta, he EIVÄT VIELÄ OLLEET VASTAANOTTANEET PYHÄÄ HENKEÄ. Vasta SEN JÄLKEEN, kun he olivat uskoneet ja tulleet kastetuiksi oikealla tavalla, he vastaanottivat Pyhän Hengen. Tämä on tarkka esikuva, Pietarin esittämä Apostolien teoissa, 2:38 ja 39.

Toinen kirjoitus, joka luo ihmeellistä valoa tälle aiheelle, löytyy Galatiskirjeen 3:13-14: "Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: 'Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu' - että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvatun Hengen." Ei millään muotoa voida sanoa, että "Aabrahamin siunaus" on uudelleen syntyminen, ja "Hengen lupaus" on Pyhän Hengen kaste, kumpikin erillisenä tapauksena. Sillä Kirjoitukset merkitsevät tätä: "Jeesus kuoli ristillä, ja tämän kuoleman ja ylösnousemuksen kautta Aabrahamin siunaus tuli pakanoille, jättäen juutalaiset. Tämä tapahtui,

että Henki tulisi pakanoiden saataville."

Tuon äsken sanomani ymmärtäminen selvittää, miksi Raamatun tutkijat eivät ole löytäneet Paavalin sanovan kertaakaan: "Syntykää uudelleen ja SEN JÄLKEEN täyttykää Hengellä." He ovat päätelleet sen olevan siellä ja panneet omat merkityksensä saadakseen Sanan sanomaan sen. MUTTA KIRJOITUKSET EIVÄT SANO SITÄ. Jeesus ei myöskään sanonut sitä koskaan. Katso Johanneksen 7:37-39, ja lue se nyt ymmärryksen kanssa. "Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: 'Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat.' Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus oi vielä ollut kirkastettu." Tässä sanotaan selvästi, että uskova juomalla, tulemalla Jeesuksen luo uskossa, tulisi olemaan elävien vetten kanavana, jotka vuotaisivat ulos hänestä. Ja se sijoittaa tämän kokemuksen helluntaihin. Pitäen tämän ajatuksen mielessä me luemme Joh. 4:10-14: "Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.' Nainen sanoi hänelle: 'Herra, eipä sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi? Et kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?' Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään'." Tämä sama elävä vesi on mainittu, mutta tällä kertaa sitä ei kutsuta virraksi; sitä kutsutaan lähteeksi. Tässä ihmiset tekevät erehdyksen. Koska sitä kutsutaan lähteeksi ja virraksi, he ajattelevat, että yhdessä kohden se on iankaikkinen elämä, jonka Henki on antanut, ja seuraavassa kohden, missä sitä kutsutaan virraksi (merkiten suurta voimaa), sen täytyy nyt olla Henki, joka on annettu voimaa varten. Näin ei ole. Tämä on yksi ja sama asia. Se on henki, joka antaa elämän ja voiman, ja tämä tuli helluntaina.

Mikä on aiheuttanut tämän väärinymmärryksen? Vastaus on: KOKEMUS. Me olemme kulkeneet kokemuksen mukaan emmekä Sanan mukaan. Pois se meistä, että pitäisimme kokemusta mittakeppinä. On ole-

massa vain yksi mittanuora, vain yksi mittakeppi, ja se on SANA. Tarkkaapa nyt huolellisesti ja ymmärrä tämä. Pietari sanoi: "Tehkää parannus ja ottakaa kaste Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te tulette ottamaan vastaan Pyhän Hengen lahjan." Paavali^ sanoi: "Oletteko vastaanottaneet Pyhän Hengen SEN JÄLKEEN, kun uskoitte?" Tässä juuri on meidän koko ongelmamme. Ihmiset katuvat syntejänsä, ja he tulevat kastetuksi vedessä, MUTTA HE EIVÄT MENE ETEENPÄIN JA VASTAANOTA PYHÄÄ HENKEÄ. TE USKOTTE PYHÄN HENGEN VASTAANOTTAMISEEN ASTI. Uskominen Jeesukseen on askel oikeaan suuntaan, mikä on Pyhän Hengen suuntaan. Mutta ihmiset pysähtyvät tähän. He menevät veteen asti ja sitten pysähtyvät. He uskovat ja sitten pysähtyvät. Raamattu ei sano, että sinä vastaanotat SAMALLA KUN sinä uskot. Se sanoo: "Vastaanotitteko Pyhän Hengen SEN JÄLKEEN, kun uskoitte?" Tarkka ja kirjaimellinen käännös on: "Oletteko te, aikaisemmin uskottuanne, vastaanottaneet Pyhän Hengen?" Ihmiset uskovat ja sitten pysähtyvät. Sinä et vastaanota Pyhää Henkeä, kun sinä uskot HÄNEEN, ollen aikaisemmin katunut. Sinä menet eteenpäin ja vastaanotat Pyhän Hengen. Näettekö tämän? Tämä on se, missä meidän Raamattuun tunkeutuvat ihmisemme menevät harhaan. Heillä ei ole voimaa, sillä he pysähtyvät ennen helluntaita.

He ovat kuten Israelin lapset, jotka tulivat Egyptistä ja pysähtyivät aivan luvatun maan rajalle. Nyt nuo Israelin lapset lähtivät Egyptistä noin kahden miljoonan joukkona. He kaikki matkasivat yhdessä, kaikki näkivät samat Jumalan ihmeet, kaikki saivat osansa siitä mannasta ja vedestä, joka tuli lyödystä kalliosta, kaikki seurasivat samaa pilveä päivällä ja tulipatsasta yöllä, mutta VAIN KAKSI saavutti luvatun maan. AINOASTAAN KAKSI OLI TODELLISIA USKOVIA. Näin on, koska Sana kertoo meille, että loput kuolivat epäuskon tähden; ja epäuskon tähden he eivät voineet sitä saavuttaa. (Hebr. 3:19) Koska näin on, ja ainoastaan KAKSI PÄÄSI PERILLE, silloin loput eivät olleet todellisia uskovia. Missä he erosivat? Nuo kaksi pysyivät Sanassa. Kun noiden kymmenen vakoojan sydämet vapisivat pelosta Kadesh Barneassa, niin Joosua ja Kaaleb eivät vapisseet, sillä he uskoivat Sanan ja sanoivat: "Me olemme enemmän kuin kykeneviä ottamaan maan. " He tiesivät kykenevänsä siihen, sillä Jumala oli sanonut: "Minä olen antanut teille maan." Vaikka kaikki nuo israelilaiset olivat nähneet Jumalan voiman, hyvyyden ja vapautuksen, eivät he astuneet sisään lepoon, mikä on esikuva Pyhästä

Hengestä. Voitte siis nähdä tästä, että vain harvat tulevat koskaan uskomaan koko tien vastaanottaakseen Jumalan Hengen.

No niin, me olemme tulleet tähän asti. Nyt haluan mennä pidemmälle, ja sentähden tiedän nostattavani hiukan tunteita täällä. Mutta tämä on jotakin sellaista, mistä minä en ole vastuussa. Minä olen vastuussa Jumalalle ja Hänen Sanalleen ja ihmisille, joiden luo Jumala on minut lähettänyt. Minun täytyy olla uskollinen kaikessa siinä, mitä Hän antaa minun sanottavakseni.

Joh. 6:37,44: "Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos. Ei kukaan voi tulla minun tyköni ellei isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä." Joh. 1:12-13: "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. Ef. 1:4-5: "joka antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaani Hänen olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.'" Ilman, että nyt menisimme liian syvälle aiheeseen Jumalan kaikkivaltiudesta (sillä tämä vaatisi kirjan itsessään). Suotakoon minun huomauttaa, että näiden jakeiden mukaan Jeesus Kristus valitsee morsiamensa juuri samalla tavoin kuin miehet valitsevat morsiamensa tänä päivänä. Morsian tänään ei yksinkertaisesti päätä, että hän ottaa tietyn miehen aviomiehekseen. Ei, vaan ylkä on se, joka päättää ja valitsee tietyn naisen morsiamekseen. Joh. 15:16: "Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät." Nyt Jumalan Sanan mukaan morsian oli valittu jo ennen maailman perustamista. Tämä morsiamen valinta oli tapahtunut Hänessä itsessään. Ef. 1:9. Room. 9:11: "...että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi..." Te ette voi lukea tätä millään muulla tavalla. Jumalan sisin, iankaikkinen tarkoitus oli ottaa morsian, jonka Hän ITSE oli valitseva, ja tämä tarkoitus oli Hänessä itsessään, ja ollen iankaikkinen se oli säädetty ennen maailman perustamista.

Tarkkaapa nyt huolellisesti tätä. Ennen kuin oli tähtisumun alkuakaan; ennenkuin Jumala oli Jumala (Jumala on jumaloinnin kohde eikä ketään ollut silloin palvelemassa Häntä, Hän oli siis ainoastaan potentiaalisesti Jumala.) Ja Hänet tunnettiin ainoastaan iankaikkisena Henkenä, jo silloin morsian oli Hänen mielessään. Niin, Hän oli. Hän esiintyi Hänen

ajatuksissaan. Ja entä Jumalan ajatukset? Ne ovat iankaikkiset, eivätkö olekin?

Jumalan iankaikkiset ajatukset! Sallikaa minun kysyä teiltä: "Ovatko Jumalan ajatukset iankaikkiset? Jos voitte nähdä tämän, voitte nähdä monia asioita. Jumala on muuttumaton sekä olemukseltaan että käyttäytymiseltään. Me olemme jo aikaisemmin opiskelleet tätä ja osoittaneet sen. Jumala on rajoittamaton kyvyissään, sen tähden Hänen Jumalana täytyy olla kaikkitietävä. Jos Hän on kaikkitietävä, silloin Hän ei opi tällä hetkellä, Hän ei myöskään neuvottele itsensä kanssa, eikä Hän myöskään millään hetkellä lisää mitään tietoonsa. Jos Hän voi lisätä jotain tietoonsa, silloin Hän ei ole kaikkitietävä. Parasta mitä voisimme sanoa, on että Hän jonakin päivänä tulisi olemaan. Mutta tämä ei ole kirjoitusten mukaista. Hän ON kaikkitietävä. Hänellä ei ole koskaan ollut ajatusta mistään, koska kaikki ajatukset ovat olleet aina Hänellä ja tulevat olemaan, ja Hän tietää lopun alusta alkaen, koska Hän on Jumala. SITEN JUMALAN AJATUKSET OVAT IANKAIKKISET. NE OVAT TODELLISET. Ne eivät ole yksinkertaisesti samanlaiset kuin ihmisen, joka piirtää luonnoksen jostakin, ja eräänä päivänä ne muutetaan aineeksi ja muodoksi, vaan ne jo ovat todellisia ja iankaikkisia, ovat osa Jumalasta.

Katsokaapa, kuinka tämä toimii. Jumalalla oli aina Hänen ajatuksensa Aadamia varten. Aadam, ollen Hänen ajatuksissaan, oli vielä ilmaisematta. Psalmi 139:15,16 antaa teille jonkinlaisen kuvauksen tästä: "Minun luuni eivät olleet sinulta salatut, kun minut salassa valmistettiin, kun minut taiten tehtiin maan syvyyksissä. Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat määrätyt ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi, ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut." Tuo, kuten mainitsin, ei ollut kirjoitettu Aadamista, mutta antaa teille idean ja tiedon, että ajatus oli Hänen mielessään, ja tuo ajatus oli iankaikkinen ja sen täytyi tulla ilmaistuksi. Kun siis Aadam luotiin maan tomusta ja Jumala loi hänestä hengellisen olennon, silloin Aadam tuli Jumalan ilmaistuksi ajatukseksi, ja nuo iankaikkiset ajatukset tulivat nyt julkituoduiksi.

Näin kuljemme läpi vuosisatojen. Me näemme, että Mooses, Jeremia, Johannes Kastaja, ja jokainen näistä oli Jumalan iankaikkinen ajatus, joka ilmaistiin aikanansa. Sitten me tulemme Jeesukseen, LOGOKSEEN. Hän oli aivan täydellisesti ilmaistu AJATUS ja Hän tuli tunnetuksi Sanana. Se on se, mitä Hän ON, ja iankaikkisesti TULEE OLEMAAN.

Nyt sanotaan, "Hän on valinnut meidät HÄNESSÄ (Jeesuksessa) ennen

maailman perustamista". Tämä merkitsee, että me olimme Hänen KANSSAAN Jumalan mielessä ja ajatuksissa ennen maailman perustamista. Tämä antaa IANKAIKKISEN ominaisuuden valituille. Te ette voi päästä tästä mihinkään.

Sallikaa minun liittää tähän eräs ajatus. Myöskin meidän luonnollinen syntymämme perustuu valintaan. Naisen munasarja muodostaa monia, monia munasoluja. Mutta miksi on niin, että määrättynä aikana määrätty munasolu tulee eikä joku toinen? Ja sitten miehen puolelta, aivan tuntemattomasta syystä tietty siittiösolu tunkeutuu munasoluun, kun taas muut, jotka aivan yhtä hyvin olisivat voineet tehdä sen ja joilla olisi ollut parempi mahdollisuus siihen, eivät tehneet sitä ja kuolivat. Kuitenkin kaiken tämän takana on järki, joka määrää syntyykö poika vai tyttö, vaalea vai ruskea, vaalea vai tummasilmäinen jne. Nämä ajatukset mielessänne ajatelkaa Joosuaa ja Kaalebia. Eikö Jeesus sanonutkin Joh. 6:49: "Eivätkö isänne syöneetkin mannaa erämaassa ja kuolleet?" Nuo vanhemmat, jotka kuolivat, olivat eittämättä niiden ihmisten esi-isiä, joille Jeesus puhui. He hävisivät, mutta he olivat Jumalan valinnassa luonnollisesti, kuten Joosua ja Kaaleb hengellisesti.

Mutta menkäämme eteenpäin. Nämä valitut eivät olleet ainoastaan Jumalan iankaikkiset ajatukset, joiden tuli tulla ilmaistuiksi lihassa oikealla ajallansa, vaan näitä samoja valittuja kutsutaan toisella nimellä. Room. 4:16: "Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä." Room. 9:7-13: "Eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: 'Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset'; se on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi. Sillä lupauksen sana oli tämä: 'Minä palaan tulevana vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on oleva poika'. Eikä ainoastaan hänelle näin käynyt, vaan samoin kävi Rebekallekin, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän Isästämme Iisakista; ja ennenkuin kaksoset olivat syntyneetkään ja ennenkuin olivat tehneet mitään, hyvää tai pahaa, niin - että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi, ei tekojen tähden, vaan kutsujan tähden - sanottiin hänelle: 'Vanhempi on palveleva nuorempaa', niinkuin kirjoitettu on: 'Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin'." Gal. 3:16: "Mutta nyt lausuttiin lupaukset Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: 'Ja

siemenille', ikäänkuin monesta, vaan ikäänkuin yhdestä: 'Ja sinun siemenellesi', joka on Kristus." Gal. 3:29: "Mutta, jos te olette. Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan." Room. 4:16. jakeen mukaan huomaamme, että Jumala on antanut varman lupauksen KAIKELLE Aabrahamin siemenelle, ja Paavali panee itsensä ja kaikki uskovat tuon määritelmän alle, koska hän sanoo: "Aabraham, joka on meidän KAIKKIEN isä". Sitten hän jatkaa, ei ainoastaan kaventaakseen määritelmäänsä, vaari paremminkin saattaakseen sen loppuun, sillä Gal. 3:ssa hän samaisti SIEMENEN (yksikkö) Jeesuksen kanssa, ja luki "siemenen lapset" lupauksen lapsiksi, ja lupaus on tekemisissä valinnan tai Jumalan valitsemisen kanssa. Ja tämä on täsmälleen sitä, mitä olemme edellä sanoneet. Nämä, jotka ovat kuninkaallisesta siemenestä, ovat Jumalan valittuja; he ovat Jumalan edeltä määräämiä, edeltä tietämiä, ja he olivat Jumalan mielessä ja Hänen ajatuksissaan. Hyvin selväkielisesti sanottuna Kristuksen todellinen morsian oli Jumalan mielessä iankaikkisesti, vaikkakaan ei ilmaistuna, ennenkuin kukin tuli esiin määrättynä, säädettynä kautena. Jokaisen jäsenen tultua esiin se tuli ILMAISTUKSI, ja otti paikkansa ruumiissa. Siten tämä morsian on kirjaimellisesti PUHUTUN SANAN SIEMENMORSIAN. Ja vaikka hän on määritelmältään naisellinen, häntä myöskin kutsutaan "Kristuksen ruumiiksi". On hyvin ilmeistä, että häntä tulee kutsua täten, sillä hänet oli ennaltamäärätty Hänessä. Hän tuli samasta lähteestä, oli iankaikkinen Hänen kanssaan, ja nyt julkituo Jumalaa monijäsenisessä ruumiissa, kun taas kerran Jumala oli tuotu julki YHDESSÄ JÄSENESSÄ, itsessään meidän Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa.

Nyt olemme siis tulossa päätökseen. Kuten iankaikkinen Logos (Jumala) julkituotiin Pojassa, ja Jeesuksessa vaelsi ruumiillisesti koko jumaluuden täyteys, ja tuo iankaikkinen oli Isä, julkituotuna lihassa, ja sentähden sai arvonimen Poika ja samaten me, iankaikkisesti Hänen ajatuksissaan, vuorollamme tulimme monijäseniseksi Puhutun Sanan siemeneksi, julkituotuna lihassa, ja nuo iankaikkiset ajatukset, jotka nyt julkituodaan lihassa, ovat Jumalan poikia, juuri niinkuin meitä kutsutaankin. ME EMME TULLEET SIEMENEKSI UUDEN SYNTYMÄN KAUTTA, ME OLIMME SIEMEN JA SENTÄHDEN ME UUDESTISYNNYIMME, SILLÄ AINOASTAAN VALITTU VOI UUDESTISYNTYÄ. Sentähden, että me OLIMME SIEMEN, me voimme tulla eläväksi. SIEMENETTÖMÄSSÄ ei ole mitään elävöittämistä.

Pitäkääpä tämä nyt huolellisesti mielessänne. Nyt ottakaamme seuraava askel. Lunastus merkitsee takaisinostamista. Se merkitsee palauttamista alkuperäiselle omistajalle. Jumala, kuolemansa kautta ja vuodatetun veren kautta OSTI TAKAISIN HÄNEN OMANSA. Hän osti takaisin Puhutun Sanan siemenmorsiamen. "Minun lampaani kuulevat minun ääneni (Sana) ja seuraavat minua." Te olitte aina lampaita. Te ette koskaan olleet sikoja tai koiria, jotka muutettiin sitten lampaiksi. Tämä on mahdotonta, sillä jokainen elämän laji tuottaa samaa lajia, ja ei ole olemassa lajin muuttumista. Koska me olimme Jumalan ajatuksissa, ja sitten tulimme ilmaistuksi lihassa, täytyi tulla kerran päivän, jolloin me voisimme kuulla Hänen äänensä (Sanan), ja kuullessamme tuon äänen tulisimme tietoiseksi Isästämme, joka kutsuu meitä, ja tajuaisimme, että me olemme Jumalan poikia. Me kuulimme Hänen äänensä ja huusimme kuten tuhlaajapoika: "Pelasta minut, oi minun isäni. Minä palaan sinun luoksesi."

Jumalan poika voi kulkea pitkän matkaa, ennenkuin hän tajuaa, että hän on poika. Itseasiassa monet todelliset kristityt ovat kuten tarina kotkanpojasta, jonka kana oli hautonut. Tietänette, että kotka on esikuva todellisesta uskovasta. No niin, farmari otti munan kotkan pesästä ja laittoi sen kanan alle. Määrättynä aikana kaikki munat tulivat haudotuiksi ja poikaset tulivat esiin. Kananpoikaset tulivat hyvin toimeen äitikanan kanssa, mutta tuo pieni kotkanpoikanen ei osannut ruuan nokkimista ja etsimistä lautakasasta. Hän kykeni juuri elättämään itsensä, mutta oli hyvin sekaisin kaikesta tästä. Mutta eräänä päivänä, ylhäällä ilmassa äitikotka, joka oli muninut tuon munan, huomasi pienen kotkanpojan maassa. Se syöksyi alas suunnattomalla nopeudella ja huusi koko äänellään poikasta nousemaan ylös ilmaan hänen luoksensa. Poikanen ei koskaan ollut kuullut kotkan huutoa, mutta kun se kuuli tuon ensimmäisen huudon, jotakin siinä liikahti ja se kaipasi syöksähtää sitä kohti ilmaan. Mutta sitä pelotti yrittää. Jälleen äitikotka huusi sitä nousemaan ilmaan ja seuraamaan sitä. Poikanen huusi takaisin, että se oli peloissaan. Vielä kerran äiti huusi, kehoittaen sitä koettamaan. Hakaten siipiään se räpytti itsensä ilmaan ja vastaten äitinsä huutoon se kaarsi pois siniselle taivaalle. Näettehän, se oli aina kotka. Se käyttäytyi kuin kananpoika vähän aikaa, mutta oi voinut olla tyytyväinen. Mutta kun)se kuuli suuren kotkaemon huudon, se tuli omaan paikkaansa. Ja kun todellinen Jumalan poika kerran kuulee Hengen huudon Sanan kautta, hän myös tulee

huomaamaan, kuka hän on ja rientämään suuren Profeetta Kotkan luo ja olemaan Hänen kanssaan iankaikkisesti, asetettuna taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa.

NYT TULEE MEIDÄN VOITTOISA KOHOKOHTAMME Pyhän Hengen kasteessa. Gal. 4:4-7: "Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan. Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huutaa: 'Abba! Isä!1 Niinpä sinä et siis enää ole orja, vaan lapsi; mutta , jos olet lapsi, olet myös perillinen Jumalan kautta." Siinä se on. Jeesus Kristus tuli maailmaan, kuoli ristillä, ja suoritti lunastuksen (palauttaen meidät alkuperäiselle omistajalle ostamisen kautta tai hinnan maksamisen kautta) siten ASETTI MEIDÄT POJAN ASEMAAN. Hän ei tehnyt meistä poikia, sillä me jo olimme Hänen poikiaan, vaan Hän asetti meidät pojan asemaan; sillä niin kauan kuin me olimme maailmassa, lihassa, meitä ei voitu tunnistaa Hänen pojikseen. Paholainen piti meitä kahleissaan, mutta me olimme poikia. Ja kuulkaa tämä: JA KOSKA TE OLETTE POIKIA, ON JUMALA LÄHETTÄNYT POIKANSA HENGEN SYDÄMIINNE, JOSSA TE HUUDATTE, ISÄ, ISÄ." Kenen ylle Henki lankesi helluntaina? Poikien. Korintossa? Poikien, KUN HE KUULIVAT SANAN.

Mitä on Pyhän Hengen kaste? Henki kastaa sinut silloin Kristuksen ruumiiseen. Se on uusi syntymä. Se on Jumalan Henki, joka tulee ja täyttää sinut senjälkeen, kun olet tehnyt parannuksen (kuultuasi Hänen Sanansa) ja tullut kastetuksi vedessä hyvän omantuntosi osoitukseksi Jumalaa kohtaan.

Mitä olemme juuri tuoneet esiin, olisi paljon helpompi kaikille ymmärtää, jos kaikki uskoisivat Jumaluuden ykseyden. Sillä Jumaluudessa ei ole kolmea persoonaa vaan ainoastaan YKSI. Täten me EMME syntyneet uudelleen Jeesuksen elämän Hengestä, joka tuli meihin, emmekä tämän jälkeen sitten täyttyneet Pyhällä Hengellä, joka olisi antanut meille voiman. Jos tämä olisi totta, miksi me emme sitten anna kunniaa Isälle antamalla Hänelle osaa täydellisessä pelastuksessamme, sillä jos pelastus on Herrasta ja on olemassa kolme Herraa, silloin HÄNELLÄ (Isällä) täytyy olla jotakin tekemistä myöskin. Mutta varmasti voidaan nähdä, että Jeesus teki tässä kohden hyvin selväksi, että se on Hän ja Hän yksin, joka tulee uskovaiseen. Joh. 14:16 sanotaan, että Isä on lähettävä toisen

Lohduttajan. Mutta jae 17 sanoo, että Hän ^(Jeesus) on heidän kanssansa ja tulisi olemaan HEISSÄ myöhemmin. Jakeessa 18 Hän sanoo, että Hän ön tuleva heihin. Jakeessa 23 puhuessaan opetuslapsille Hän sanoi: "Me (Isä ja Poika) tulemme häneen." Täten on niin, että Isä, Poika ja Pyhä Henki kaikki tulevat yhdellä hetkellä, sillä asia on niin, että ON YKSI PERSOONA, JOSTA JUMALUUS MUODOSTUU. Tuo tuleminen tapahtui helluntaina. Ei ole olemassa kahta Hengen tulemista, ainoastaan yksi. Ongelma on se, että ihmiset eivät tiedä todellista totuutta ja he yksinkertaisesti uskovat Jeesukseen syntien anteeksisaamiseksi, mutta eivät koskaan mene eteenpäin vastaanottaakseen Hengen.

Ennenkuin lopetan tämän aiheen, tiedän että mielessänne on kysymys. Te haluatte kysyä minulta, uskonko minä sellaiseen oppiin, että sielut ovat olleet olemassa jo aikaisemmin. Minä en usko tuohon mormoonioppiin, jossa sielut ovat olleet olemassa jo aikaisemmin sen enempää kuin uskon jälleensyntymiseen tai sielunvaellukseen. Olkaa tarkkaavaisia ja nähkää tämä. Se ei ole persoona, joka tulee edeltä määrätyksi ikuisesti Jumalasta, SE ON SANA TAI SIEMEN. Näin se on. Kauan sitten, liian kauan inhimilliselle mielelle ymmärtää, iankaikkinen Jumala iankaikkisine ajatuksineen ajatteli: "JAAKOBIA MINÄ RAKASTIN, MUTTA EESAUTA MINÄ VIHASIN (Room. 9:13) ENNENKUIN KUMPIKAAN OLI SYNTYNYT, JA ENNENKUIN KUMPIKAAN OLI TEHNYT HYVÄÄ TAI PAHAA." Näettehän, se oli AJATUS, ja sitten tuo ajatus tuli ilmaistuksi, ja Jumala osti takaisin Jaakobin, koska Jaakob yksin oli SIEMEN. Jaakobilla yksinään oli siemen; tästä syystä hänellä oli kunnioitus syntymäoikeutta ja Jumalan liittoa kohtaan. Jos sinä olet todellinen siemen, tulet sinä kuulemaan tuon Sanan; Henki kastaa sinut Kristuksen ruumiiseen, täyttäen sinut ja antaen sinulle voiman, ja sinä tulet vastaanottamaan Sanan sinun päivääsi ja jaksoasi varten. Näettehän, kuinka kirkkaaksi todellinen todistus tulee, kun Sana on ilmituotu teille? Jälleen, huomatkaa, että Jeesus oli kuninkaallinen Siemen. Hän asui inhimillisessä ruumiissa. Kun Henki kutsui Häntä (Sanan Ilmaisemaa Ajatusta) meni Hän Jordanille ja siellä Hänet kastettiin vedessä. Koska Hän oli kuuliainen Sanalle, tuli Pyhä Henki Hänen yllensä ja ääni sanoi: "Tämä on minun rakas poikani, kuulkaa häntä." Ääni ei sanonut: "Tästä on tullut minun poikani." Jeesus OLI Poika. Pyhä Henki asetti Hänet Pojaksi ennen kaikkia muita. Sitten tultuaan täten täytetyksi (ja sama esikuva pätee helluntaina ja aina tämän jälkeen), kulki Hän Hengen

voimassa vastaanottaen täyden Jumalan ilmestyksen Jumalalta tuota aikaa varten.

Nyt me olemme jatkuvasti sanoneet, että todellinen todiste siitä, että on tullut kastetuksi Pyhällä Hengellä, on se, että uskova vastaanottaa Sanan sille ajalle, jossa hän elää. Sallikaa minun näyttää tämä teille täysin selvästi.

Seitsemän seurakuntajaksoa, jotka on tuotu esiin Ilm. 2 ja 3:ssa luvussa, sisältävät koko pakanoiden täyteyden, eli koko ajan, jona Jumala toimii pakanoiden kanssa näiden pelastukseksi. Jokaisessa yksityisessä jaksossa, ilman poikkeusta, sanotaan sama asia aivan sanoman alussa ja lopussa kullekin jaksolle. "(Efeson, Smyrnan, Perkamon, Tyatiran, Sardeen, Filadelfian, Laodikean) kirjoita näin sanoo Hän, jne. jne." "...se, (yksikkö) jolla on korva kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille." Huomatkaa tässä, että Jeesus (Hengen kautta) JOKAISESSA jaksossa osoittaa puheensa AINOASTAAN YHDELLE henkilölle, mitä tulee Sanaan tuolle seurakuntajaksolla Ainoastaan YKSI sanansaattaja kullekin jaksolle vastaanottaa sen, mitä Hengellä on sanottavaa tuolle jaksolle, ja TUO YKSI SANANSAATTAJA on sanansaattaja oikealle seurakunnalle. Hän puhuu Jumalan puolesta ilmestyksen seurakunnille sekä oikealle että väärälle. Sanoma on siten levitetty kaikille. Mutta vaikka se on saatettu kaikille, jotka tulevat sanoman tavoituspiiriin, tuon sanoman vastaanottavat yksityisesti ainoastaan tietyt, siihen soveliaat henkilöt tietyllä tavalla. Jokainen tuon ryhmän yksilö on sellainen, jolla on kyky kuulla, mitä Henki sanoo sanansaattajan kautta. Ne, jotka kuulevat, eivät saa yksityistä ilmestystä, eikä myös tuo ryhmä saa yhteistä ilmestystä, VAAN JOKAINEN HENKILÖ KUULEE JA VASTAANOTTAA SEN, MITÄ SANANSAATTAJA ON JO VASTAANOTTANUT JUMALALTA.

Älkää nyt ajatelko, että tällainen tapahtumakulku on outoa, sillä Paavali asetti tämän esikuvan Jumalan käden alaisena. Paavalilla yksistään oli täysi ilmestys hänen päiväänsä varten, kuten tulee todistetuksi hänen yhteenotostaan toisten apostolien kanssa, jotka myönsivät, että Paavali oli profeettasanansaattaja tuota päivää varten. Ja huomatkaa myöskin Sanan kuvauksesta, että kun Paavali halusi mennä Aasiaan, Jumala kielsi häntä, sillä lampaat (Hänen lapsensa) olivat Makedoniassa ja he (Makedonialaiset) tulisivat kuulemaan, mitä Hengellä oli sanottavaa Paavalin kautta, kun taas Aasialaiset eivät haluaisi kuulla.

Jokaisessa seurakuntajaksossa meillä on täsmälleen samanlainen esiku-

va. Tämän tähden valo tulee Jumalan antaman sanansaattajan kautta tietyllä alueella, ja sitten tuosta sanansaattajasta valo leviää muiden palvelutehtävien kautta, joita on uskollisesti opetettu. Mutta tietysti kaikki nuo, jotka lähtevät sanomaa levittämään, eivät aina ymmärrä, kuinka tärkeää on puhua AINOASTAAN, mitä sanansaattaja on puhunut. (Muistakaa, Paavali varoitti ihmisiä sanomaan ainoastaan, mitä hän sanoi 1. Kor. 14:37: "Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on HERRAN KÄSKY." 1. Kor. 14:36: "Vai teistäkö Jumalan Sana on lähtenyt? Vai ainoastaan teidänkö tykönne se on tullut?" He lisäävät tänne, ottavat pois tuosta, ja pian sanoma ei ole enää puhdas, ja herätys kuolee pois. Kuinka varovaisia meidän täytyykään olla kuullaksemme YHDEN ÄÄNEN , SILLÄ HENGELLÄ EI OLE KUIN YKSI ÄÄNI, JA SE ON JUMALAN ÄÄNI. Paavali varoitti heitä, että heidän tuli sanoa mitä hän sanoi, ja Pietari teki samoin. Hän varoitti heitä, ettei EDES HÄN (Paavali) voinut muuttaa yhtään sanaa siitä, mitä hän oli heille puhunut ilmestyksen kautta. Oi, kuinka tärkeää onkaan kuulla Jumalan ääni Hänen sanansaattajiensa kautta, ja sitten sanoa, mitä on annettu heille sanottavaksi seurakunnille.

Minä toivon, että te alatte nähdä sen nyt. Ehkä te voitte ymmärtää nyt, minkä tähden minä en pidä yhtä fundamentalistien ja helluntailaisten kanssa. Minun täytyy pysyä Sanassa ja tuoda se esiin sillä tavalla, jolla Herra on sen minulle ilmaissut. Nyt minä en kattanut tätä aihetta kokonaan. Se tarvitsisi erillisen kirjan, mutta Herran avulla me koetamme saada monia saarnoja ja ääninauhoja ja sanomia kaikista näistä kohdista auttamaan teitä ymmärtämään ja jäljittämään nämä asiat kirjoituksesta.

"Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo." Jokaiselle jaksolle tuli tämä sama huudahdus. Kuulkaa, mitä Henki sanoo. Jos te olette todellisia kristittyjä, te tulette palaamaan siihen, mitä Henki opettaa, toisin sanoen tämän jakson Sanaa. Jokaisen jakson sanansaattaja on saarnaava tuota Sanaa. Jokainen tuore ja todellinen herätys tulee, koska ihmiset ovat palanneet takaisin Sanaan heidän aikaansa varten. Hengen ääni jokaiselle jaksolle on nuhde: "Te olette jättäneet Jumalan Sanan. Tehkää parannus ja palatkaa takaisin Sanaan." Raamatun ensimmäisestä kirjasta viimeiseen kirjaan on ainoastaan yksi syy Jumalan epäsuosioon - Sanan jättäminen; on olemassa ainoastaan yksi tapa jälleen voittaa Hänen suosionsa - takaisin Sanaan.

Efeson seurakuntajaksossa ja tässä jaksossa, ja jokaisessa jaksossa, jota me tutkistelemme, me näemme, että tämä on totta. Ja tässä viimeisessä jaksossa, joka on meidän jaksomme, me tulemme löytämään Sanan pimennyksen, täydellisen luopumuksen, joka päättyy suureen ahdistukseen.

Jos sinä olet todellinen siemen, jos sinä olet todella kastettu Pyhällä Hengellä, niin sinä asetat Hänen Sanansa yläpuolelle tarpeellisen ruokasikin, ja kaipaat elää JOKAISESTA Sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.

Tämä on minun vilpitön rukoukseni meidän kaikkien puolesta: Kuulkaamme, mitä Henki tuo Sanasta meille tänä päivänä.

branhaminsaarnoja.fi